

Илустровани Листи  
**НСДЈ**



Број 327 - Београд, 18 јуни 1933. Дин. 3 -

VOY.

Илустровани Листи  
**НСДЈ**



Број 327 - Београд, 18 јуни 1933 Дин. 3 -

VOY.



# КАКО ТРЕБА УЋИ У ВОДУ

Није свеједно како двоје улазе у исту воду. Док топлота од 17 степени на једнога утиче поражавајуће, докле за другога ова температура доиста претставља једно освежавајуће купање, а трећи ће



*Познаваоци шврде да је једини могућан начин да се претвори страх од ладне воде, ако се са укученим шелом и удовима у брзом шрку уће у воду.*

опет протестовати како је при тој температури немогуће да се човек освежи. Што је за једнога хладно другоме је топло, па отуда излази да се купачи битно разликују један од другог. Ово се опет нај-



*Опрезне и бојажљиве природе пошћено квасе поједине делове свога шела,*

боље да оценити према начину како ко улази у хладну воду.

Један се у опште претходно и не обавештава о температури, већ одмах скаче с обале и у најхладнију воду. Други се опет бојажљиво заклања да га ни једна капљица хладне воде не попрска, па у стапама, које трају више од пола сата, дрхћући постепено кваси тело од прстију на ногама до врата. Други се опет хватају за руке у ланац и тако заједнички журе у дивљем трку у воду, док их таласи не оборе. Они презиру кукавице који леже на обали у песку, до којих једва могу и последњи таласићи да доспеју.

На великим плажама се могу запазити разне врсте купача, али највише има оних који уопште нису купачи. За њих би се пре могло рећи да су „сунчачи“, јер већи део времена проведу на песку и сунцу, где остану све док им кожа скоро не почне да цврчи од топлоте. За све



*Палац од ноге је најбољи термомер за купање. — „Шша, зар је ово шоплоша од 21 степена?“*

време они уђу само једанпут или двапут у воду да се расхладе. Ти купачи обично се називају и хидрофоби, људи који имају одвратност према води.

Има опет људи који се не могу купати

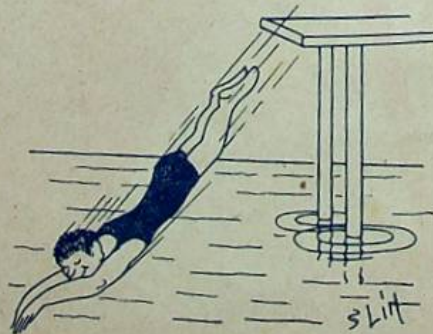
прија када се мање једе. Једни се купају само по сунцу, други опет само кад је киша. По неки опет не купају се дању, већ ноћу по месечини, и тврди да у томе лежи блаженство. Начин и темперамент купања често стоје у великој опреци са осталим особинама купача. Због тога не треба у неком смелом скакачу у хладну



*Дебелим људима и женама прија хладна вода, пошто је познато да сало држи топлошу.*

воду гледати одмах и неку нарочиту храброст, јер то су обично страшљивци који само на овај начин желе да нам импонирају.

Стручњаци тврде да је најбоље ући у воду на тај начин што се претходно поквасе вене на рукама и врату. Тад се не осећа ни мало хладноћа воде.



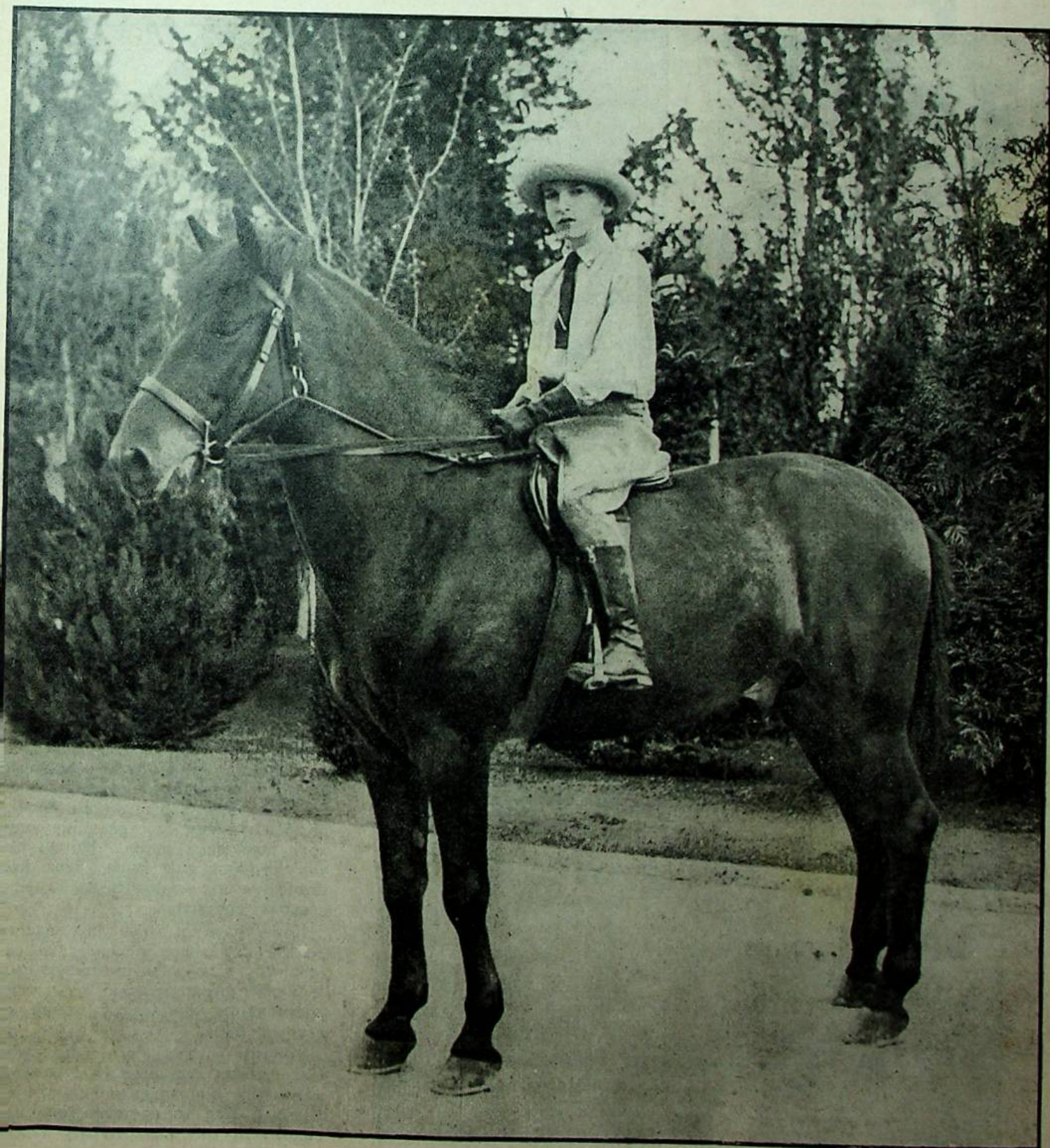
БЕОГРАД  
18 Јуна 1933

Илустровани Лист  
**НЕДЕЉА**

БРОЈ 327  
XIV година

Директор ПАВЛЕ ДР. ГРЕГОРИЋ

Главни уредник МИХ. ДР. ГРЕГОРИЋ



Њ. В. Престолонаследник Петар у шетњи по Дедињу

Специјално за „Недељу“ снимно фото „Вепус“

# Индијски Јоги и Факири

Да би из ове загушљиве атмосфере изашли и да би задовољили прометејевску радозналост нашег духа ми смо се данас почели обраћати чак и старим источним народима — индијанским Јогама, старатући се да чак и помоћу њих одгонетнемо мистерију нашег живота... Није ли ово предзнак... навечерје будућих великих дана?!

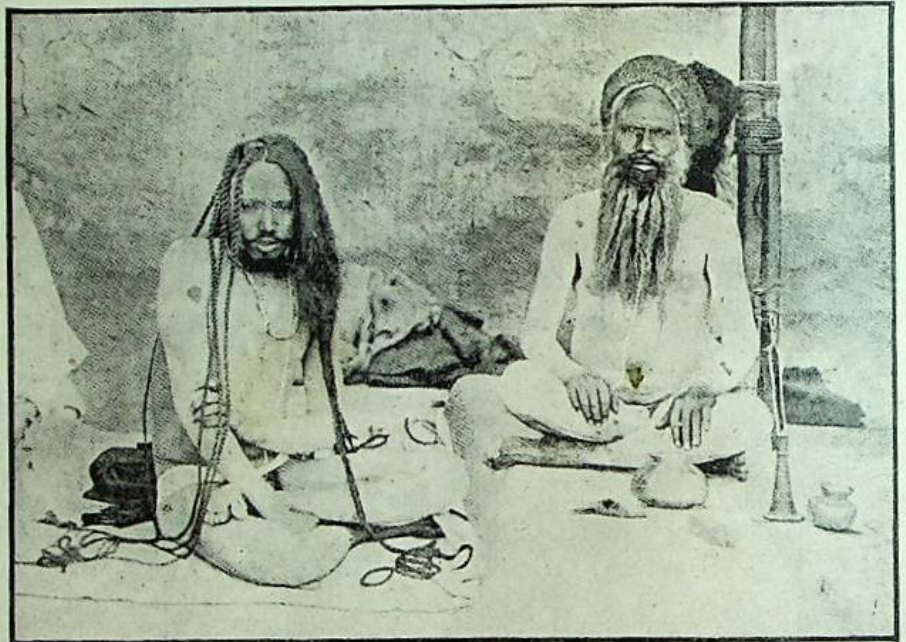
Источни народи су посветили много већу пажњу питању човековог живота и усавршавања, него ли Европа која је одиста заостала у многим финијим активностима и осећајима... И гле! Индија са њеним Јогама открива нам област нашег духа, коју смо ми Европљани потпуно занемарили. Није онда ни чудо, што данас Индија почиње да утиче на мишљење Европе и А-

мерике! Данас највећи духови проучавају њену филозофију. Чак и нова богословска наука почиње са старом Ведантом!

Онај, коме се чини да видовитости (кларивоганц) нема и да прорицања не може бити, нека добро проучи живот индијских подвижника Јога, па ће се уверити да ти дарови не само постоје, већ се могу и развити...

нама, стално се Богу моли и усавршава у врлинама. Он својим духом промиче Божанство и с њим се мистички слива. Он тада осећа себе у Богу и Бога у себи... Његова је крајња логика човек у вези са мистиком.

Том праксом Јоге су силно развиле своју духовну моћ. Природа је неизмерна и из ње Јога црпи своју мистериозну силу и моћ. Раз-



Два Шипична Јога, нази, са дугом косом и брадом.

Јога (староиндијски „уода“) је велики подвижник, пустињак, испосник и молитвар индијски... Он се стално вере по тибетским плани-

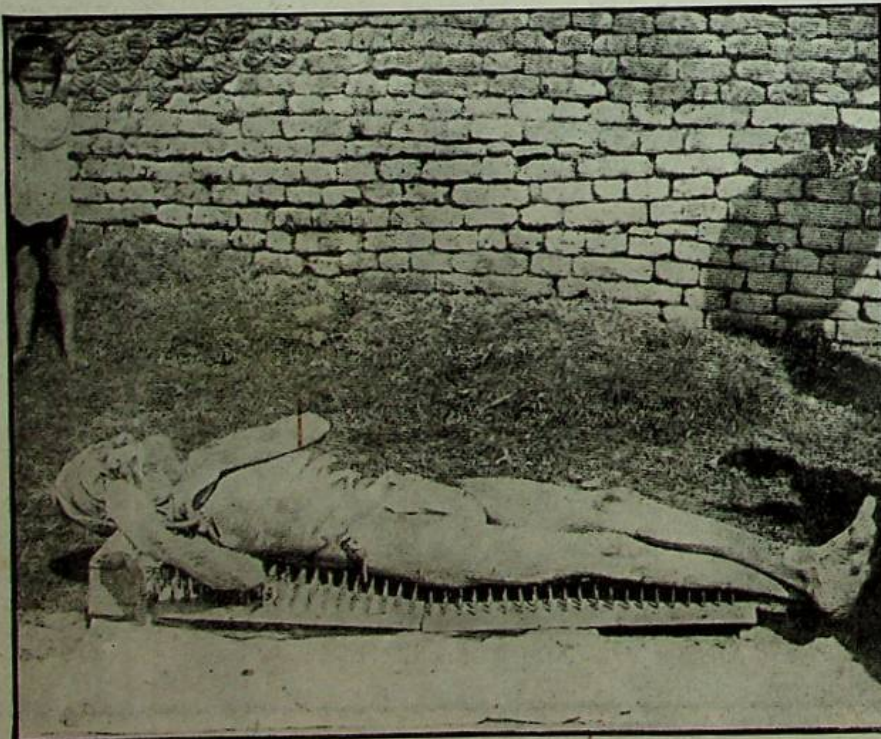
ним вежбама Јога је у стању да постигне највиши идеал религије; т. ј. да се сједини са космичким духом, који све ствара.

Индијски мудраци веле, да је област сазнања неизмерна и да реалност васионе можемо дознати тек онда, пошто сазнамо пуну природу свога правога бића. У самим дубинама нашег бића налази се бескрајни извор свих појава. Наша права суштина је божанска и једина с Богом. Наше највеће сазнање се не стиче из књига, већ путем проницавања у нашу сопствену природу, коју тако мало знамо... Но ни наука Јога још није јавна наука, као што је на пр.: медицина, да би била свакоме доступна...

Концентрацијом воље Јога одиста долази до великог степена савршенства. Он, тако рећи, умртвљује своје чулне функције, али буди више способности, које леже у дубини човековог бића.

Другим речима: Јога чини чудна! Савладивши све ниже силе, он открива све оне више моћи, које су у њему. Кад то постигне, он онда силази са тибетских гора у народ, да му помогне...

Тада он служи својим ближњима. Својом стеченом способношћу он ле-



Индијски факир на јексерима.



трична батерија, која може да чини и најневероватније ствари!...

Велики испосници и прави божји угодници, са дугом седом брадом, скоро сасушеним рукама, са крстом у руци, — пре би човек рекао кад их види да личе на свеце са иконе и из прича, него на земаљска бића... Они својим молитвањем и подвизавањем, својим светим и богоугодним животом овде на земљи, јасније од свију нас виде многе ствари.

И кад ове моћи има, онда није чудо што је и у нашем народу било видовитих људи. Можда они располажу некаквим рентгеновским очима; т. ј. можда они својим погледом одиста продиру кроз тврде, непровидне материје и виде оно, што ми обични људи не видимо?!...

Кад је наш чувени видовњак Мато Глушац, пред црногорским кнезом Данилом прорекао за једну краву (на којој се није дало приметити да је стеона) да је у [њој] „баласт-

во“; и када је опет за једну бевевију (на којој се није видело никаквих трагова) рекао да је суждребна и у њој „тупотоногаст ждребац“, — онда је он, значи, својим мађијским очима видео оно што ми никако не видимо! Исту је моћ показао и чувени, Кремански пророк Милош Тарабић када је пред рујанским сердаром Мићићем прорекао женско путоногасто ждребе у трбуху једне суждребне кобиле!...

Као што, видимо очи ових видовњака продиру кроз материје, кроз које нормално човечије око не може да продре. Они, дакле, својим чаробним, магнетским очима пробијају кроз чврсте непровидне материје као зраци из Рентгеновог апарата!...

Чудновата моћ одиста!

Нешто слично је и са даром прорицања. Или, можда моћ видовитости и дар прорицања треба сматрати као шесто чуло?

Др. Казимировић

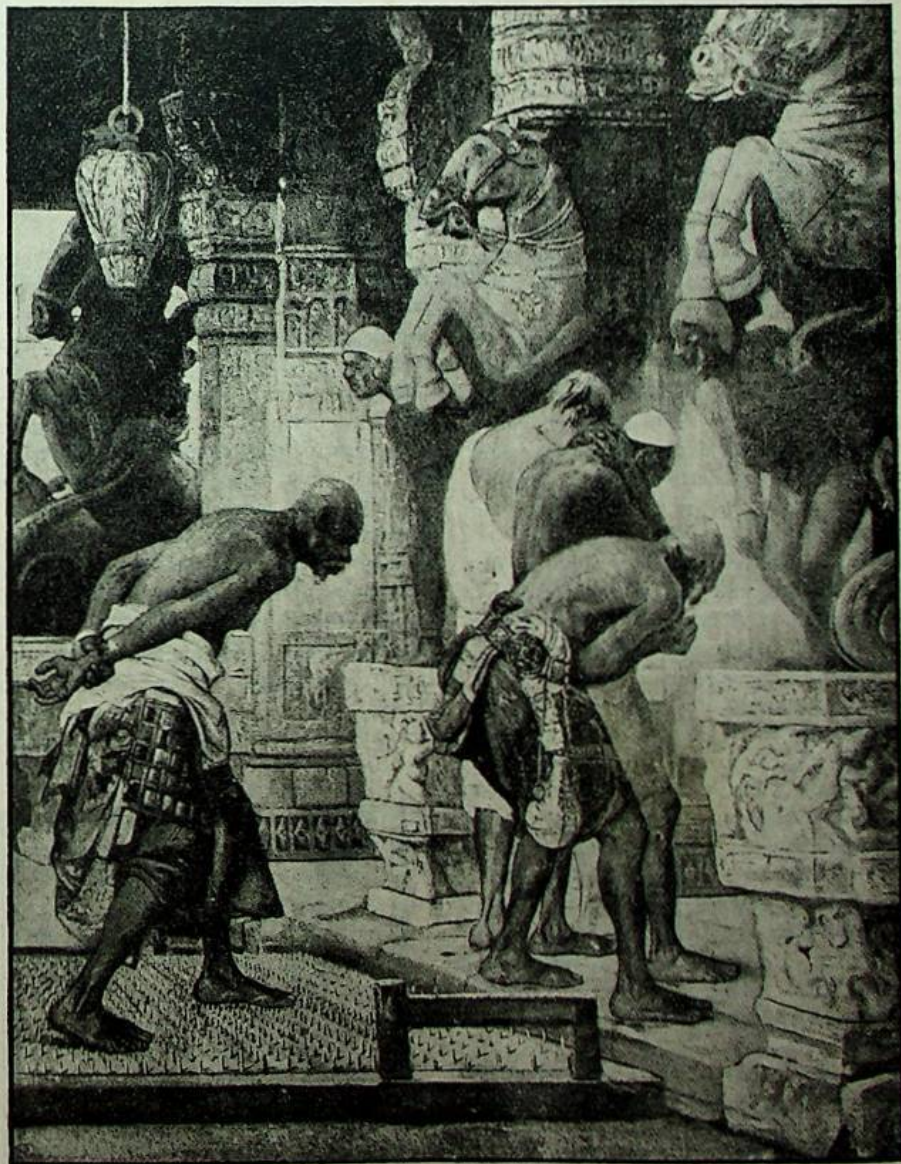
### Јоги се вежба у савлађивању крвошока

чи болеснике и то додиром своје чаробне руке или погледом својих магнетских видовитих очију!...

Јога живи простим испосничким животом као прави истински калуђер. Отуда он долази до сазнања, које само велики хришћански испосници и подвижници могу имати.

Постепеним и сталним вежбама у дисању Јога долази до високог степња надсвести. Тада он долази до екстазе. Ум се његов ослобађа од чулних утисака и он је тада у стању да чује извесне етерне вибрације и тонове, недостижне за наше обично уво!...

То ново стање свести разликује се толико од будног стања, као што би се разликовао свет четврте димензије од тродимензијалног света. Јаком концентracијом воље и свесном контролом дисања (јер Јога може зауставити свој ток дисања и крвоток по вољи), он успева да сазна и савлада разне силе у космосу, нама непознате. Осим тога, када сва кретања у телу (циркулација крви, дисање, осећање и мисао) дођу под свесну контролу воље, онда организам човека постаје тако рећи као једна огромна елек-



Јоги улазе преко јексера у један храм да се пошкрепе м

# Лажан накит госпође Доворонов

Фелтон -- Е. Хорн

Александар Александровић Доворонов врло се брзо прилагодио начину живота руских избеглица у Паризу. Оженио се чак једном францускињом, лепом и вредном женицом, која му је одлично водила домаћинство и имала је много смисла да јефтино купује ствари.

Имати такву спретну жену, то је за кућу права благодет, тим пре, што Доворонов није довољно зарађивао, као шофер, а обоје су волели живети скромно, али комотно. Но, одкад је Жанета руковала новцем, не само да су имали довољно за сва задовољства и проводе, него сваког месеца преостајало им је понешто новца, што је Жанета носила у банку.

Једну једину ману имала је Жанета: волела је лажан накит. Не само волела, она га је обожавала! Куповала је на разним распродајама гривне, прстење — огрлице, чији су стаклени украси врло добро имитирали драго камење. Толико добро, да се понекад чудило и сам Доворонов.

— Шта ће ти то стакло? — питао је, кад је трпала на себе безброј блиставих украса. — Не вреди то ни пет суа! Смешна си само у томе! —

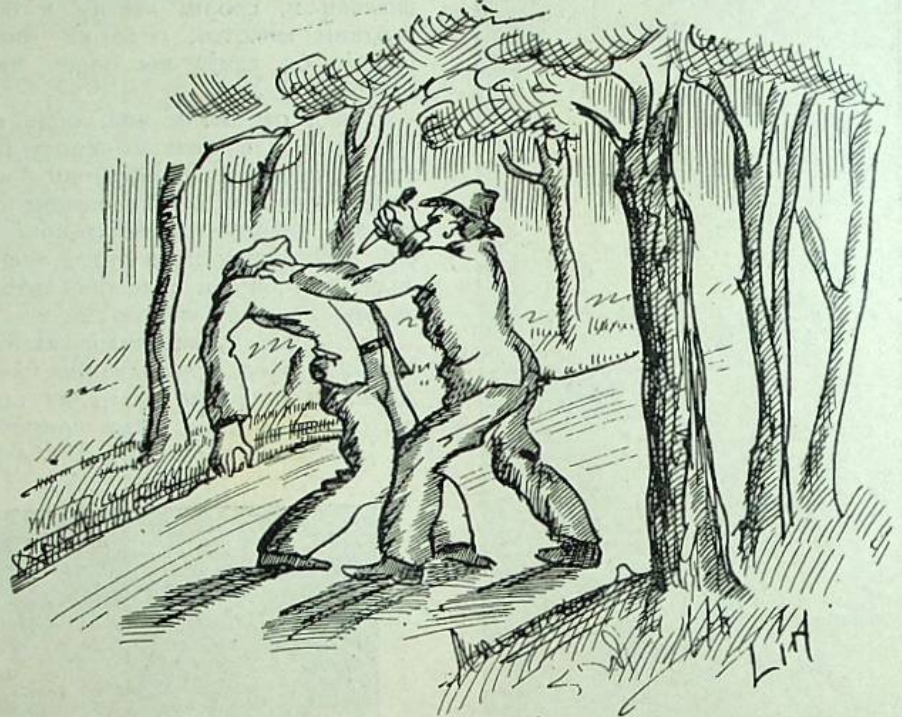
Али Жанета толико му се умилано осмехивала, да је разнежен, брзо ућутао.

— Да знаш само, колико волим накит... — шапутала је са чудним сјајем у очима, толико чудним, да је Доворонов зажалио, што је сиромаш и што не може да јој купи чак ни један једини прстен са малим дијамантом...

То је била једна сметња, коју је Доворонов, као племић осећао у свом браку, пуном хармоније. Лажан накит! Ова реч за једног отменог Руса звучи врло отуђено... За једног Руса, који памти сјај правих бриљаната из царичине круне...

Жанета је била жена, као ретко која круга. Била је толико штедљива, да у недељу увече, једини дан, кад је Доворонов био слободан и преко целе ноћи, није хтела да иду у неки скупљи локал. — Штета за новац! — говорила је Александру Александровићу, гледајући га топло. Шта ће нама толико скупо јело, кад ти ја то могу боље скувати код куће... А како изгледају све те играчице, ја нисам радознала... — И враћали су се после биоскопа кући, или ишли у неку скромну кафану да слушају музику. Жанета је пребројавала новац, који су штедили и говорила је:

— Још три године штедње и моћићемо да себи купимо малу кућицу негде у Бордоу или околина... Још две године... Још година и по... —



Једнога дана, кад се повела реч о женама, Александар Александровић је почео да се фали својим друговима, колико штедљиву и дивну жену има. А како је нису знали, обећао је, да ће у недељу проћи с њоме у аутомобилу поред ауто-станице, тако, да је сви виде. Причао је сто чуда о њеној штедљивости, о вредноћи, о томе, како ће себи скоро купити кућицу. Сви другови који нису били добре среће у погледу жена, са уздахом су гледали Доворонова и искрено му завидели.

Једно јутро, кад се вратио кући, Доворонов није затекао Жанету код куће. Њен кревет није био распремљен, а пећ хладна. Узнемирен чекао је до подне. Затим је отишао на посао. Требао је да

вози свог сталног клијента на станицу. Враћајући се, застао је мало са својим друговима и потужио се њима на чудно одсуство своје жене.

— Море ћути, кад је само нестало, а није убијена, као ова овде, — ударио је његов друг руком о „Матен“. — Нека страшна историја. Богати трговац, неки Модижон, убио је своју пријатељицу, јер никад није хтела са њим провести дан. Посумњао је у њену исправност, послао је неке агенте и утврдило се да је она живела двоструким животом: дању је била вредна и скромна жена а ноћу његова луксузна метреса. Он је волео и пристао да јој опрости, али под условом, да даљи живот продужи са њим. Но она, изгледа да је више волела оног другог и енергично га је одбила. Онда је он затражио сав накит, који јој је поклонили. Око тога накита нешто су се посвађали и он је убио... Ето ти њене слике...

Доворонов је погледао. Учинио му се да рђаво види. Протрљао је очи и погледао је још једном. Слика је претстављала Жанету, његову Жанету у луксузном аутомобилу, даље Жанету у балској тоалети на неком луксузном дансингу и најзад, на трећој слици угледао је Жанету испружену на земљи, у великој локви крви.

Имао је толико присебности, да не заплаче. Његово бледило скренуло је пажњу другова, који су га волели због његове добре нарави. Приписујући све за мору, стрпали су га у ауто и одвезали



**ЖУЉЕВЕ**  
не сецте но-  
жем. Прети Вам  
**ТРОВАЊЕ**  
**КРВИ.**

**ЛАМКО МЕЛЕМ**  
**„СМРТ ЖУЉЕВИМА“**

скида жуљеве, брадавице, отвр-  
ду кожу. Сигурно дејство без бо-  
лава. Не смета ходу. Добије се  
свуда.

Ламико Дрогерија, Београд  
Квез Михаилова ул. 14.  
10561 1-1

# Коса није вуна —прање косе није прање рубља!

Вашој коси сигурно не ћете наменити обичан сапун, који је намењен за прање грубих тканина или вуне. Јер ништа нема нежнијег, ништа финијег и осетљивијег од Ваше косе! Само један благ Шампон без соде, сачуваће јој жив изглед и свиленкасти сјај: Елида Шампон. Коса, коју се редовито пере са Елида Шампоном, није само темељито чиста — она је заиста негована и даде се лако чешљати.



## ЕЛИДА ШАМПОН

кући. Доворонов, се за време вожње и даље уздржавао да не изазове никакву сумњу и почео да говори, да га жена сигурно већ чека код куће и да не треба, ма ко од њих са њим да остане.

Кад је ушао у свој стан, клоуно је и загрцао као дете. Затим, још у невјерици, отворио је орман и покупио Жанетин накит. Отишао је код једног од најпознатијих јувелира и замолио га, да му процени драгуље.

Јувелир са задовољством стручњака, који је добио у руке изванредне примерке драгог камења, почео је комад по комад да процењује, изговарајући вратоломне сумме. Најзад, кад је дошло до два милиона франака, Доворонов је прекинуо.

— Доста, хвала. И тако не желим да гај накит продам.

Пружио је двадесет франака јувелиру, као награду за процену и упутио се телефонској говорници.

— Хало, је ли то управа истражног затвора? Овде адвокат г. Модижона. Хтео бих да знам, коју кауцију и где треба да се положи да би мој клијент могао да се брани из слободе? — Милион франака? Врло добро. Одмах ћу бити на лицу места. Молим само да позовете стручњака, који би могао проценити накит, јер желим да положим кауцију у накиту.

Затворио је полако слушалицу и тренутак размишљао. Затим, се вратио кући,

преобукао у тамно, елегантно одело, зачешљао косу и потамнио своје плаве обрве. Затим се полако упутио у правцу истражног затвора.

Накит је био процењен на преко три милиона и Доворонов га је свог оставио као кауцију за свог клијента: Услужни директор затвора сам је одвео Доворонова Модижону, позвао је за њих кола и испратио до самих врата, изражавајући наду, да ће бранити се из слободе, сигурно имати више успеха и да ће га без сумње, његов адвокат спасти сваке казне.

Модижон, задовољан неочекиваном слободом, са искреношћу говорио је о догађају, потанко причајући свој интиман живот са Жанетом. Кад су били у Булонској шуми, адвокат је предложио своје клијенту да се прошетају, јер има неке ствари да га пита односно догађаја, и не жели да шофер прислушкује. Модижон, сав удубљен у тужне успомене, није ни приметио колико су се удаљили од главне стазе. У једном тренутку, добио је снажан удар у главу, а затим убод у груди. Пао је лицем у траву.

Доворонов га је подигао мало, извадио његов часовник и наместио га на пет сати. Затим га је ударио тако снажно о дрво, да је часовник стао. После тога, журно се упутио главној стази шуме. Док чепао се вароши, сео у метро и у пола

четири био је код куће. Преобукао се, зачешљао обично косу, опрао лице и упутио се својим друговима.

— Замислите, Жанета се вратила, била је код своје тетке на селу. Ишла је тамо да купи неку малу кућицу за нас. Отишла је опет. Мислим, да ћемо за навек отићи из Париза. Она не воли тај великоварошки живот! Имаћемо тамо башту и пилиће... Али сада, ја ћу да вас частим за добар исход куповине! Хајдемо да попијемо коју чашицу!

Упутили су се у бар. Доворонов је поручио пиће и одједном извадио часовник и упитао келнера колико је сати.

— Четири и четврт, — гласио је одговор.

У бару су остали до пола седам. После су прешли у другу кафану, где су и вечерали.

Кад су се следећег дана срели на дужности, започели су опет разговор о сензационалном убиству.

— Ниси читао, да је и Модижон убијен! Нашли су код њега сат, који је застао на пет сати. Стручњаци тврде, да је морао баш онда бити убијен, а да је сат застао услед ударца при гушању.

— Ми смо баш онда шили у здравље твоје Жанете! — рекао је други, обраћајући се Доворонову.

— У здравље моје добре, слатке неће... — поновио је он као

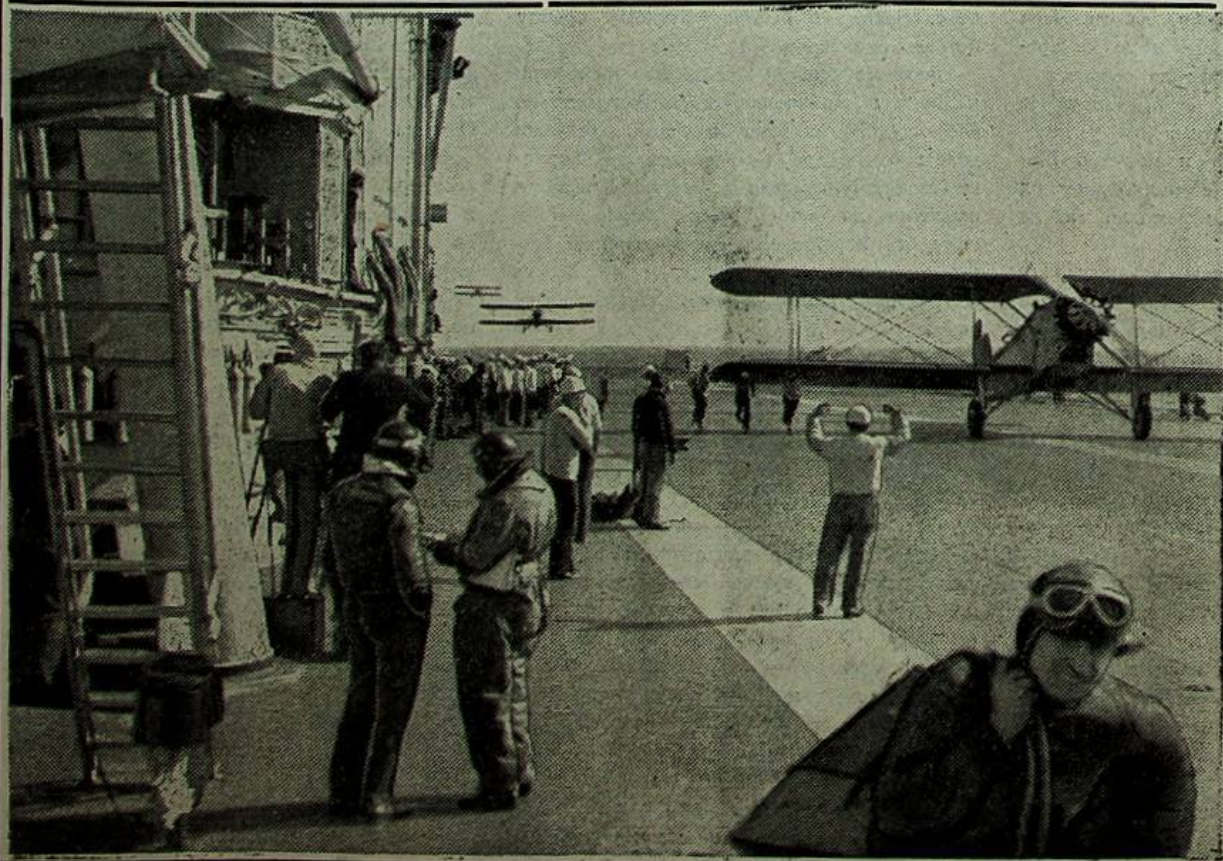
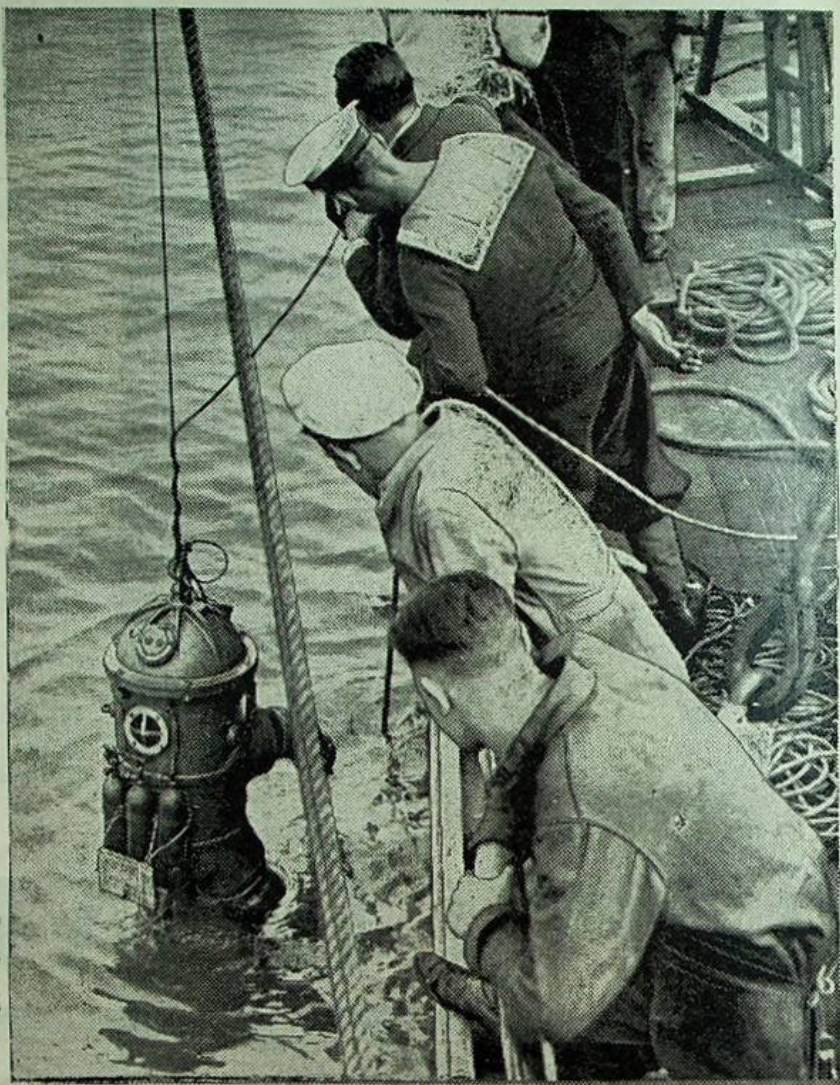


# Техника сваким даном напредује

— Гђурачки оклоп је одавно у употреби али сваким даном се усавршава — Ратна морнарица и поред разних конференција о разоружавању стално се усавршава —

Док са једне стране смели истраживачи и научници испитују непроходне крајеве земље, дотле други силазе у морске дубине и на светлост дана износе тајне морских дубина. Истраживачима који се крећу по земљи или леду на половима ипак је лакше него онима који вршљају и гђурају се по морским дубинама. За ове друге техника је пружила гђурачки оклоп који их штити од страховитог притиска воде. Ови оклопи — гђурачка одела како их називамо — данас су толико савршени да гђурцу у оклопу треба мало сопствене снаге за рад. Струја и радио су нашли примене и на задовољство врше послове. Један модеран оклоп за гђурце снабдевен је радио станицом за примање и давање сигнала, јаким рефлекторима, моторима за покретање, телефоном који је у вези са бродом, и нарочито разним бомбама. Са овако конструисаним оклопом гђурцу је омогућено да лако ради по морском дну. Наша слика претставља моменат када са једне енглеске ратне лађе извлаче на површину гђурца у новом оклопу који може да издржи велики притисак воде. Пробе са овим новим оклопом су задовољиле и енглески адмиралитет је решио да све своје бродове снабде са оваквим оклопима.

Разне конференције за разорување нису омеле планове америчке морнарице за повећање броја ратних бродова. Богата А-



мерика стално гради и повећава ратну морнарицу. Данас је техника толико усавршила ратне бродове да они личе на велика ратна утврђења која пливају по мору.

Пливајући аеродроми, о којима се толико сањало, ове се више приближавају коначном остварењу. На нашој слици видите такав један аеродром, који је подигнут на крову горостасне америчке крстарнице „Сарагата“, која је у стању да на свом аеродрому прими преко тридесет авиона. Сем тога, на аеродрому се налази и мали хангар са радионицама за оправку авиона.

# Велика љубав разбојника Спаде

— Чудан живот корзиканских жена —

Ухваћен је и последњи вођ бандита на Корзици, самозвани краљ Кинарке, Андреја Спада. После страдања бандита Ромонетиа, Андреја Спада се истакао и постао страх и трепет целе Корзике. У почетку је имао већи број чланова у дружини и јатака по околини те је неко време владао око Кинарке као какав узурпатор. Ни власти му нису могле да науде. У више махова слати су читави одреди жандармерије на Спаду, али он им је увек успевао да умакне, а често чак и да их присили на предају оружја. Тако је то трајало месецима и месецима. Најзад, пре кратког времена жандарми су ухватили и тог корзиканског горског цара. Андреја Спада је завршио бедно. Изашао је пред жандарме наг, са крстом у руци и једним цветом за десним ухом — без оружја. Био је луд.

То је запрепастило и жандарме и целу Корзику. Андреја Спада, и ако бандит и разбојник, био је јунак своје врсте, а умео је каткад да штити и сиротињу. Због чега је полудео? Због чега је тако срамно изашао пред жандарме? Шта је то пореметило његов психички живот?

Имеђу осталих појединости, које се наводе као објашњење Спадиног лудила, препричава се сада надугачко и напирокко љубав Андреје Спаде са Емом Кавиглиоли. Неки чак тврде да је због ове лепе Корзиканке Спада још пре годину дана пореметио памећу, али лудило га тек сад савладало. А то није искључено. Андреја Спада је истински и много волео Ему Кавиглиоли.

Ема је била ћерка једног сиромашног



Један од последњих пошмака  
Андреје Спада.

брђанина, који се у доба најчајет бандитизма на Корзици на неки тајанствени начин обогатио и отворио кафану у Лопингији. У то време, Ема није била на Корзици већ у Греноблу где је успела да постане велика дама. Но стицајем прилика морала се вратити оцу и ту се у Лопингији срела са Спадом. Њих двоје су се познавали још из детињства. Спада је у то време био већ на врхунцу своје хајдучке славе, затим, још млад, леп, снажан. Свраћао је у кафану Ковиглиоли као и други млади разбојници, ноћу, кришом. Али откако се Ема вратила Спада је почео да навраћа све чешће. Ема Кавиглиоли је била млада жена која је у Греноблу, а и на Корзици имала већ неколико авантура, те стога није оклевала да направи неку авантуру и са овим младим бандитом, који јој се у то много свиђао. Тако је Андреја Спада ноћу крадомнице прескакао зад врата и чекао је под једним дрветом. Прво тако, а онда је и она почела долазити к њему у шуму.

Старом Кавиглиоли се није ни мало свиђала ова веза његове ћерке са разбојником, па је то чак пред неким отворено изјавио. Спада се због тога прибојавао старца. Једне ноћи док је Ема била у врту Андреја Спада изненада долети преко зида и стаде узбуђен пред њу.

— Но, шта ти се догодило? упитала га она нежно.

— Мими! — ослови је разбојник именом којим је називао само у вечери првих ашковања. — Ја те много волим... али, опрости, морам убити твога оца.

— Да га убијеш! А зашто?

— Зато, ако он дозна да смо ми већ муж и жена, онда ће он мене убити или ће ме предати жандармима.

— А јеси ли ти мислио о томе шта ће свет рећи кад дозна да сам твоја љубавница?

Спада је ћутао. Онда је страшно зграби у загрљај и прошапута:

— Емо, Мими моја! Ако ме волиш, тебе се не тиче свет!.. Не бој се... ја ћу те чувати.

Међутим, сутра увече он је дошао у кафану, поздравио се са старцем, а онда дозволио Ему:

— Ја мислим да ће ми ова кућа донети несрећу. Биће боље да више никад не дођем у њу... Збогом!

Андреја Спада је сигурно рачунао ако га Ема Кавиглиоли воли она ће поћи за њим. Али, Ема је само угризла усне, зауставила сузе у очима и отишла у своју собу. После овога виђали су их још дуго заједно. Зна се да је Ема долазила код Спаде и да га лечила кад је био рањен. Једне ноћи док је стари Кавиглиоли дремао за келнерајем чуо је њихов разговор у побочној, добици:

— Врлиш ли ме још? питала га Ема.

— Много... И никог више. Нико ми



## Омоти и таблете

имају Бајер-ов крст. Ако пазите на тај заштитни знак, добићете увек прави Пирамидон, а његово дејство код главобоље и мигрене неће Вас никад разочарати.



Заст. Југефа к. д. Загреб. Гајева 32.  
Оглас регистр. под С. бр. 9483 од 31-V-1933

неће бити тако добар као ти. Мими, ако хоћеш, освојићу Ајачио и ти ћеш бити краљица.

Али, услед злочина и напада на путнике, Спада се морао да повуче пред потерама у брда. Отуда није силазио недељама. Тако је прошао неко време и Ема се вери за неког младића у Олме-Капелу. Кад је то Спада дознао преко својих људи побио је готово целу породицу Еминог вереника. Неколико дана после тога срео је у близини Олме-Капела и несретног вереника кога је страшно унаказио; отсекао му нос, уши, на свакој руци по два прста и доњу усну. После овога покушао је да нађе и Ему, али то му није пошло за руком. А у томе га је и лудило стигло.

Занимљиво је да Ема Кавиглиоли сада пориче да је била љубавница Андреје Спаде. И вероватно је да би она успела да спере ту „загу са себе“ како сад каже, да се није појавила Сантонија Лека, последња метреса разбојника Ромонетиа, која је младим љубавницима често ишла на руку и помагала Спади да се крије. Сантонија Лека је сад пред влашћу открила до детаља ову љубавну драму великог корзиканског разбојника Спаде.

# ДОГАЂАЈИ И ЉУДИ

Г. Геца Фон Болвари у  
Државној филмској  
централи



Приликом свог боравка у Београду чувени филмски режисер из Берлина г. Геца фон Болвари, посетио је Државну филмску централу од које је добио дозволу за снимање забавног филма „Замак на југу“ у Дубровнику.

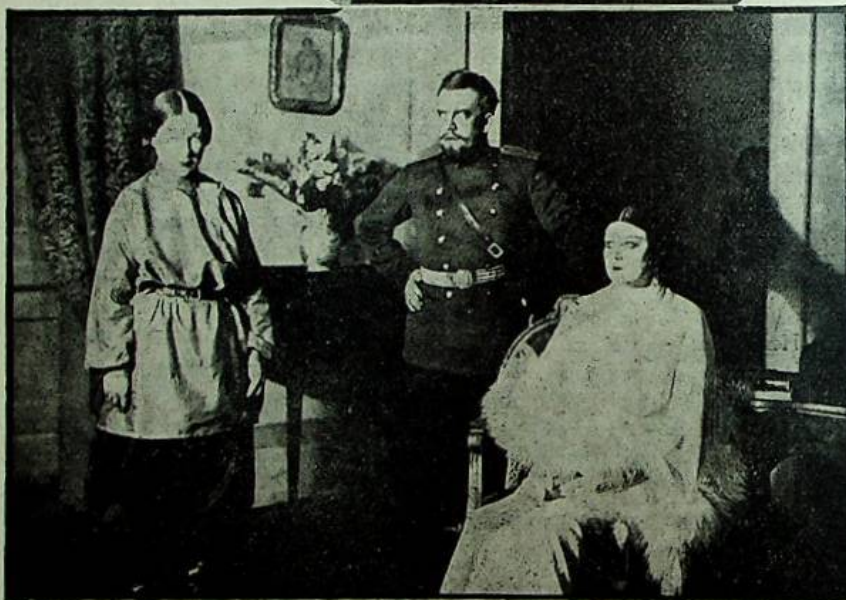
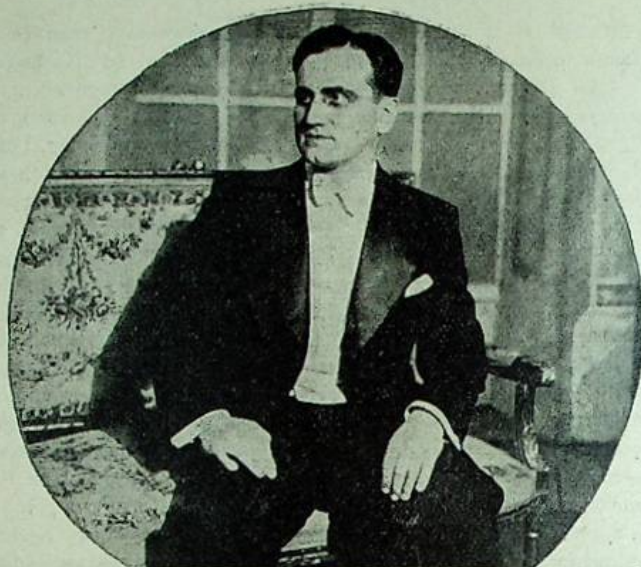
На слици: седи г. фон Болвари, с десна на лево г.г. Јозеф фон Баки, помоћни режисер, барон Алфред Шлуга, вођа снимања и Војин Ђорђевић, секретар Државне филмске централе.

## Премијера опере „Федора“

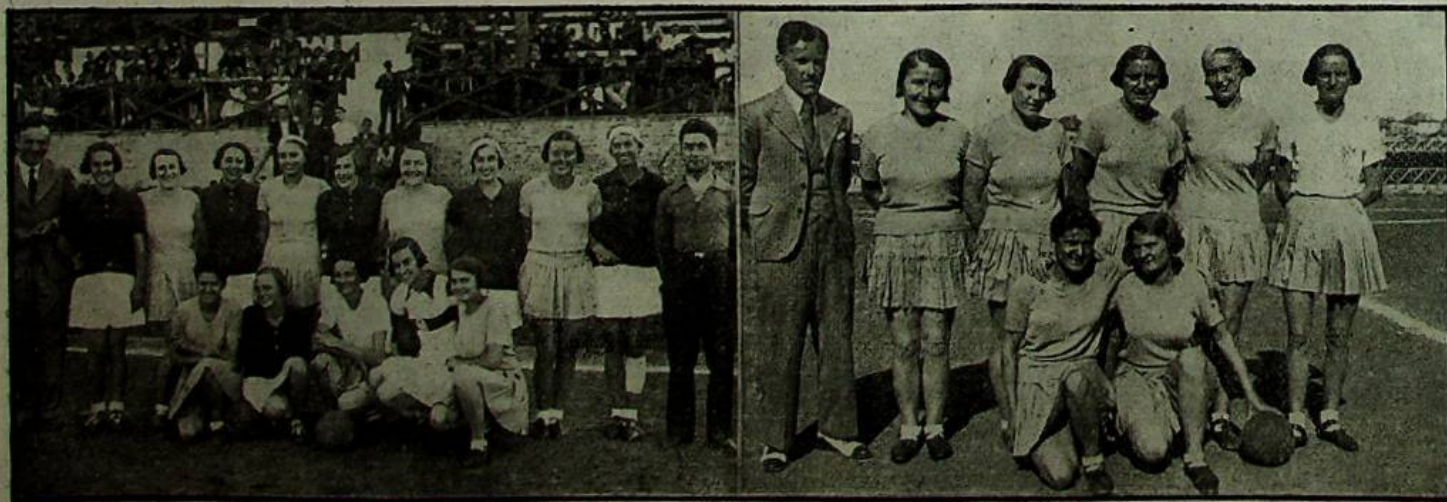
Пред завршетак сезоне у Народном позоришту имали смо прошле недеље још једну оперску премијеру. Приказана је први пут „Федора“ италијанског композитора Умберта Ђордана, која је рађена по истоименој драми од Сардуа. У Главним улогама су: г-ђа Роговска Христић (као

Федора) г-ца Бланка Кезер, г.г. Драбик, Пахлер, Цвијаћ, Јанковић, Трифуновић, Петровић и Николић. Дириговао Ст. Христић. режија г. Кулунџића, декор г. Жедринског, технички радови г. Јовановића. Општи утисак је да ова опера, и поред великог настојања диригента и режисера, није могла да успе ради композиторове музичке недоследности,

У кругу г. Драбик а доле сцена из овог чина.



## Хазена утакмица у Београду



Тим хазене „Југославије“ (лево) и тим хазене „Бска“ (десно) који су одржали прошле недеље превишвену утакмицу са резултатом 7:4

Радови сликара  
Крековића као украс  
соколане у Вргорцу

— Народ из вргорске крајине хрли у Вргорац као на ходочашће, да види портрете Њ. В. Краља Александра, Њ. В. Краљице Марије и Њ. Кр. В. Престолонаследника Петра —

Мали али по родољубљу својих грађана познати грађини далматинске Загоре убави Вргорац, који је играо лепу и значајну улогу у историји борбе нашег народа за своја права, а у рату дао леп број добровољаца, има напредно своје Со-



Смеђу кожу  
ствари **NIVEA**  
CREME—ULJE

Обоје убрзавају да Вам кожа потамни, а истовремено отклањају опасност од сунчанице. Завидеће Вам на Вашој здравој смеђој боји. Али пазите добро, никада се немојте сунчати са мокрим телом, него се увек вајпре намажите.

**Nivea-Creme** и **Nivea-Ulje** су непобедиви, неодољиви, јер само они садрже Eucerit.

NIVEA је јефтина: Creme: Днв. 3.50, 6.—, 12.—, 25 —

колско друштво, које је ових дана добило један редак дар, који је у читавом крају изазвао неописано одушевљење честитог народа ове крајине. У Београду већ дуже настањени, вргорчанин г. Иван Ујдур даровао је свој родни крај ретким даром. Послао је на поклон Соколу у Вргорцу три велика, вредно лепа, оригинална у масним бојама израђена портрета: Њ. В. Краља Александра, Њ. В. Краљице Марије и Њ. Кр. В. Престолонаследника Петра. Ови портрети дело су талентованог младог сликара Крековића. Одвојен већ дуже времена од свог родног краја г. Ујдур увек је помишљао на њега и меко да своју љубав на неки леп начин манифестује. Доиста није могао ни лепше ни боље но овим даром који ће цео Вргорац и његови дични Соколи чувати са највећом љубави и највећим поштовањем за сва времена.

Слике као уметничко дело претстављају велику вредност, још већу имају за овај крај симболичку вредност, на коју је дародавац у првом реду и мислио. Један угледан народни првак из Вргорца у свом извештају о томе какав је утисак овај дивни дар учинио на народ целог

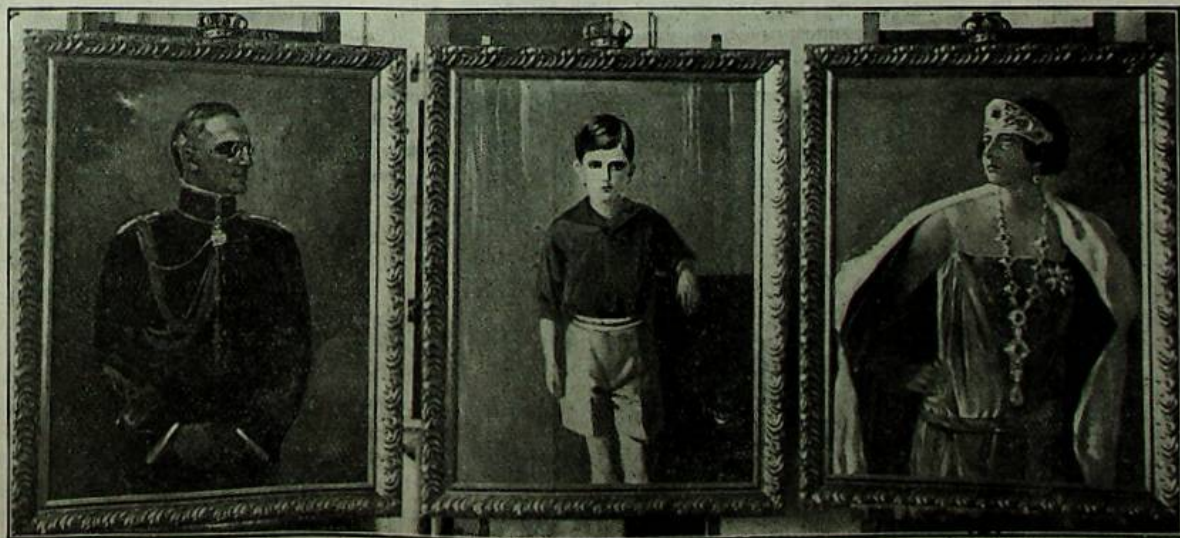
оног краја пише: „Народ Вргорца и целе вргорске крајине хрлио је, ходочастио, да види и нагледа се овог дара свога сина, дивних ликова Краља, Краљице и Престолонаследника, којима је народ у масама с највећим поштовањем и правом побожношћу приступао сав блажен, раздраган и са сузама у очима.“

Соколско друштво у својој речитој захвалици дародавцу истиче његово добро дело „као пример пожртвоване љубави и настојања у племенитом раду за напредак миле и драге нам отаџбине.“ Дародавац је члан једне честите народне куће из непосредне близине Вргорца, из Прапатнице, које се он тако радо сећа и по својим скромним силама жели да допринесе бољитку и напретку свога родног краја. Скромном Ујдuru чини част што није жалио велике материјалне жртве да оваквим даром обогати свој родни град, који ће га по овоме и по будућим добрим његовим делима вазда с хвалом спомињати, сећајући га се као свог ваљаног сина, који служи на дику, част и понос своје родном кршном, сиромашном али увек родољубљем богатом крају.

—o—



Г. Иван Ујдур



С лева на десно:  
Портре Њ. В.  
Краља Алекса-  
ндра, Њ. Кр. В.  
Престолонас-  
ледника Петра  
и Њ. В. Краљи-  
це Марије.

# Ратоборност код животиња

— Интересантне појединости из животињског царства — Код животиња је осећање другарства и заједнице често много више развијено него код неких људи —

Природњаци имају пуно доказа о дружелубљу и ратничким особинама код животиња. Познато је, на пример, да бикови у Северној Америци, кад наиђе непријатељ, утерају краве и телад у средину стада, а они околу врше одбрану роговима. Сличан је случај код коња и мази само што овде мужјаци окрену главу у средину а копитама дочекују непријатеља.

Зоолог и познати планинац др. Алхојм пише у једном свом чланку о борби дивокоза са орловима. Он је на аустријским Алпима угледао из даљине једну групу од 15 дивокоза како мирно пасе на једном пропланку. У том су дивокозе наједном почеле да кмече а др. Алхојм је спазно неколико орлова како се спуштају из висине. Старији орлови су се бацили међу дивокозе да однесу једно јаре, али оне су се брзо скупиле с јарићима у групу и младунче ставили испод себе. Орлови су више пута наслтали, али дивокозе су их веома вешто одбијале роговима.

Камиле изгледају веома мирне и треме животиње, међутим оне знају да буду јако ратоборне. Ко је био у жарким пределима могао је видети често како се оне потуку између себе. Кад им запрети опасност оне се бране заједнички. Сличан је случај и код слонова. Кад се потуку између себе у стању су да слома зубе један другом, а кад их нападне зверови браке се удружено с необичном вештином.

Пси су такође велики ратници. Своју ратоборност најчешће испољављују у међусобној борби, али су веома опасни кад се бране или кад треба да бране господара.

Ласте су необично добри другари и одлични ратници кад им запрети опасност. Ако ластва спазу мачку у близини свога гнезда, она одмах излети и почне на сав глас да кликће. На то њено кликтање

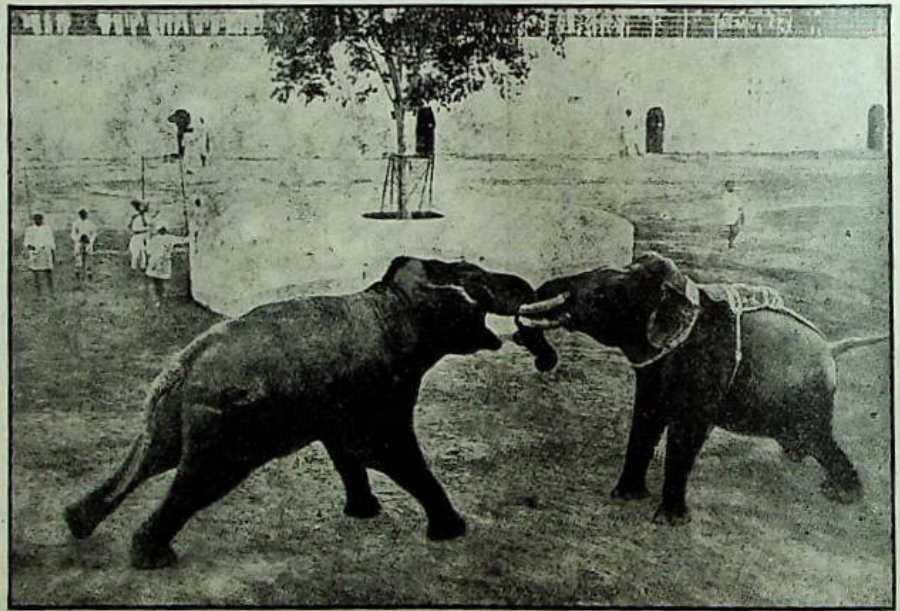
са свих страна из сусетства долете друге ласте и почну страшно да креште на мачку. Покаткад у групама оне насприју на мачку, која се најзад сасвим збуни од те вике и напада, па се повуче док ласте и даље јуре за њом и креште.

Природњаци често причају о борби миша глодара и змије, нарочито оне која се код нас зове поскок. Занимљиво је гледати ову борбу. Кад миш наиђе на поскока он снажно цикне и дозове другове из суседних дупљи, али ови не учествују у борби већ из прикрајка посматрају двобој. Обично се догађа да поскок уједе миша и како његов отров одмах делује то се



Пси су велики ратници...

ба се наставља. Та борба каткад траје по неколико часова, нарочито кад поскок наиђе на миша који већ има праксе у



Кад се слонови пошуму између себе...

миш за час нађе у његовој утроби. Алчим поскок савлада једног миша, муњевитом брзином му приступа други и бор-

тоне. Спретнији миш после дуже борбе успева да зграби поскока преко средине и да га прегризе. Догоди се често да га после у сласт поједе.

Скоро је невероватно да рода сме да се упушта у борбу са зверовима, али пошто је већ и из живота циркуских животиња да је рода у стању чак и с лавовима да се инати. Она то чини нарочито онда кад има младунце. У Африци, а и по циркусима, виђали су често како роде насприју на лавове и тигрове. Оне својим дугачким кљуновима гађају зверове право у очи, што наравно задаје страховито велике болове. Зверови озо знају и нерадо се упуштају у борбу с родама, премда их прождиру кад им се за то укаже згодна прилика.

Тешко је набројати како се поједине животиње бране, али је утврђено да се оне махом бране заједнички. Ако је једна само у опасности, све се слете и готове су до смрти да бране свога друга.

Р. Ј.



Камиле изгледају мирне и шрме, али...

# Да ли су жене лепе кад су очајне?

— Наклоност човека према очајној и тужној жени наука тумачи као природни нагон човека да штити жену —

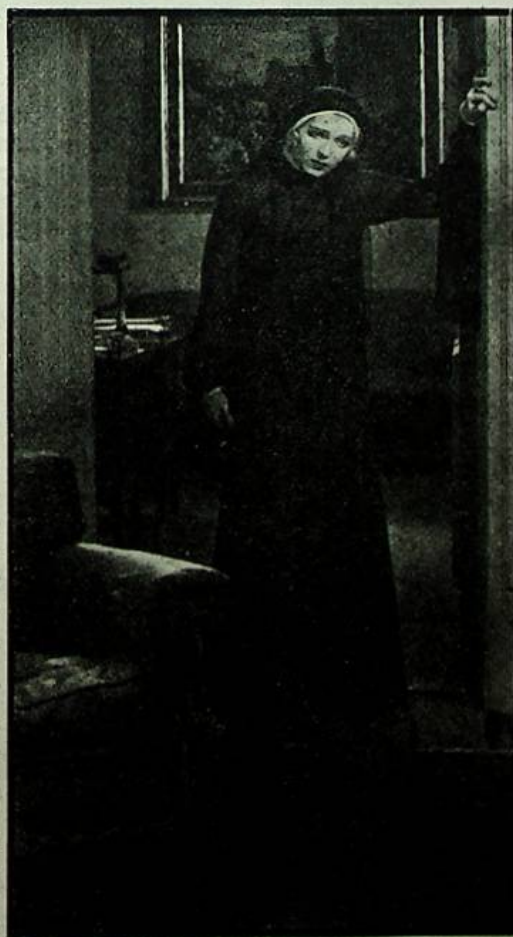


После суза загрљај.

Ви знате за ону причу о младој удовици која је сваког дана ишла на гроб свога мужа и плакала и о оном младом господину који је срео ту на гробљу? Знате већ како се развијала та прича — млади човек је спазио уплакану удовицу и, био је очаран њеном појавом а после јој постао и муж. А чули сте и за многе друге сличне приче. Најпознатија је она о увређеној и очајној девојци која јеца на усамљеној клупи у парку и премишља да изврши самоубиство а у том баш наилази неки господин и сажали се на несретницу. Прво поче да је теши, онда јој прича веселе приче и вице, а све више осећа како му је та очајница необично драга. Најзад кад се она резигнирано насмеши он се усуди да је замоли да буде разборита и да не очајава јер ће моћи у њему да нађе најискренијег друга. Нешто доцније он је отпрати до капије њеног стана а после тога драма се развија својим уобичајеним током. Исто тако нису ретки случајеви да човек пође у посету некој породици, пође с веома поштеним намерама, а у кући зајекне очајну и уплакану домаћицу која је баш тог дана дознала да је муж умро или да јој је неко умро у породици. Збуњен таквом ситуацијом поштени посетилац најпре гледа уплакану жену; осети и сам нешто силно у грудима и почне братски и човечански да је теши. А жена, осетивши у том саучешћу неко блиско и добро срце, разнежи се и растужи још више тако да и човеку дође туга, а руке и нехотице важеле да помилују и мазе то јадно створење. А затим... Вероватно опет слична прича.

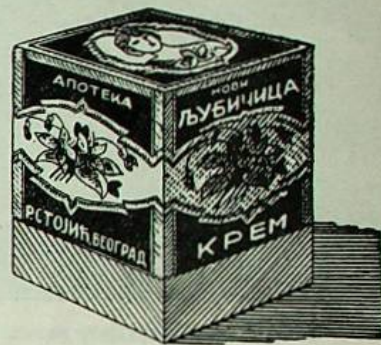
У животу таквих момената има безброј. Догађа се поклакада да човек познаје неку

жену годинама, догађа се да је био с њом чак и сам, а ипак никад није осетио према њој неку наклоност, нити га је она привлачила својом женскошћу све до оног изванредног тренутка, кад је изненада ватакао тужну и уплакану. А то све потврђује да жена у тренуцима очајања и туге има неку привлачну моћ, која веома често савлађује и најхладнокрвније људе. То је збиља занимљиво, јер је познато да ретко који човек може да трпи жену кад плаче. Још од памтивска говори се да су женске сузе варљиве и да не треба много веровати женама кад плачу, па је онда разумљиво што људи и данас не обраћају много пажње на женске сузе. Наравно, то је у оном случају кад плаче наша жена, вереница, пријатељица, сестра или ћерка. Али, сасвим је другаче кад плаче туђа или непозната жена. Истина, људи су често попустљиви и према сузама својих супруга. Познато је да се многе брачне сцене после суза завршавају пољупцима и загрљајима. Али, то је унеколико разумљиво и не би се могло рећи да је жена једино својом из-



Калуђерица може да буде скоро заносна у својој побожној шузи.

## Нови Љубичица крем С А Хормонима



Лепоту Вашег лица сачуваћете само ако је освежавате „Хормонима“ који су главни састав „Новог Љубичица Крема“. Једна доза десет динара. Добија се у апотекама, парфимеријским радњама и дрогеријама.

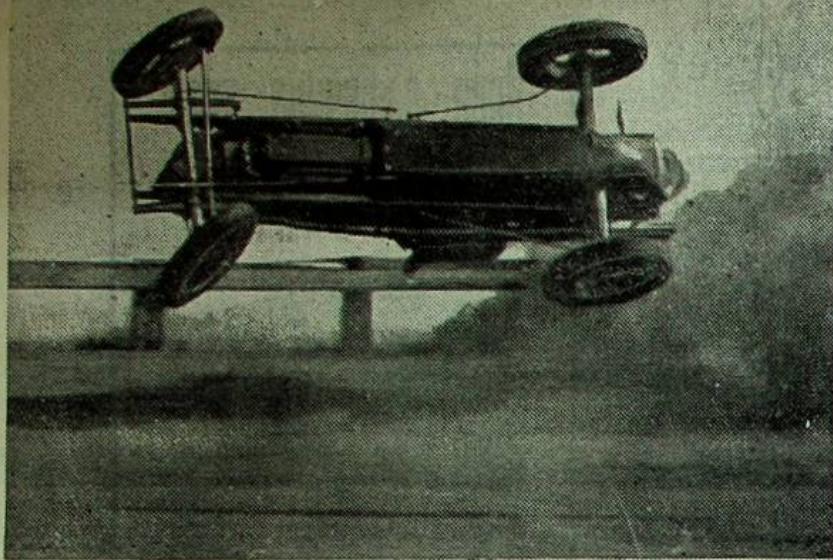
Израђује аптека  
**Рад. К. Стојића,**  
Београд — Сарајевска улица бр. 84.

ванредном дражју у очајању отклонила даље несугласице. Много је занимљивији случај са непознатим човеком и очајном женом. Тад се тек поставља оно питање: да ли је жена лепа кад је очајна.

Неки су психолози ту појаву између човека и жене протумачили искреним саучешћем човека и његовом способношћу и природним нагоном да штити жену. У оваквом тумачењу свакако има доста тачности, али овај необичан однос може се и с друге стране посматрати. Наиме, ако је то само сажалење, због чега је онда потребно да се појави такав тренутак па да човек испољи своју доброту? Или, ако је то природни нагон да се човек стави у заштиту жене, зашто он то не чини и другом приликом, зашто то не чини сваког дана кад у свету има толико очајница? Најзад, ако је све то тако, зашто се увек појављује у таквим односима и љубав? Зар човек не би могао да жену заштити и да буде жени пријатељ и без тога?

Ето, после овога и нехотице морамо доћи до закључка да човек у оваквим тренуцима никад не приступа жени из чистога саучешћа. Код њега се најпре јавља обична радозналост, а потом кад се угледа уплакана жена, слабо и нејако створење, онда се јавља и чисто физиолошка радозналост, дакле природни нагон за доминирањем и еротиком. Јасна је ствар, да жена у оваквим моментима има особиту драж, неку необичну чар која човека привлачи, а каткад и сасвим привеже. Наравно, то се догађа кад је жена истински очајна, кад јој теку праве сузе.

С. М. П.



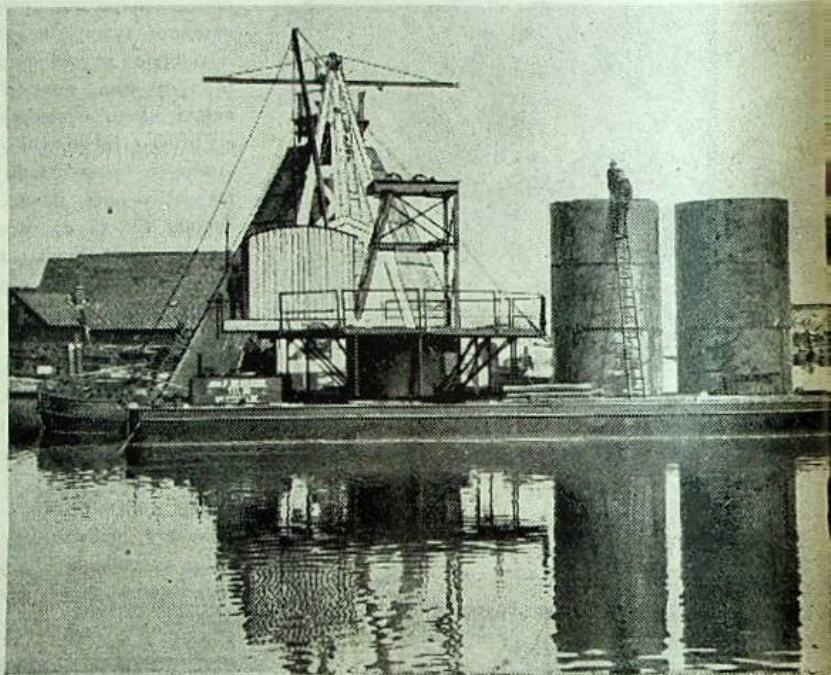
**Спортски Куриозум** — Савремена техника створила је такве врсте аутомобила да спортисти могу с њим да чине праве вратоломије. Али и поред тога догађају се несрећни случајеви, када је катастрофа неизбежна, као што је ова на нашој слици.

**Пуцање земље** — С времена на време земљина површина се покрене, распукне и прогута читаве пределе. Такво једно земљино кретање недавно се догодило код Сен Клемента у Калифорнији. На ша доња слика показује један део порушених кућа.



## ДНЕВЕДЉ

**Злато из мора** — Године 1799 потонуо је енглески брод „Лутинија“ са огромном количином злата и сребра, које је припадало једном холандском предузећу. То благо је лежало на дну мора пуних 134 година, а тек сада је једно холандско друштво предузело да извуче из мора „Лутинију“ у којој лежи благо у вредности око 900000 фунти.



**Грађење путева у Египту** — У Каиру је основано друштво за испитивање терена и подизање путева у Египту. За рад овог друштва живо се интересује и владарски дом, па је египатски престолонаследник принц Факур ступио као активан члан овог друштва. На доњој слици се види принц у средини приликом једне недавне свечаности овог друштва. То је један грандиозан посао који је од великог значаја по економске прилике у Египту.



**Гаража за дечја колица** — Једна домишљена Парижанка отворила је у Авени Орлеан необичну радњу: гаражу за чување дечијих колица. Овде мајке могу, уз малу награду, да оставе колица са или без деце на чување док обаве своја посла по радњама и канцеларијама. На слици се види да ова необична гаража дубро ради.

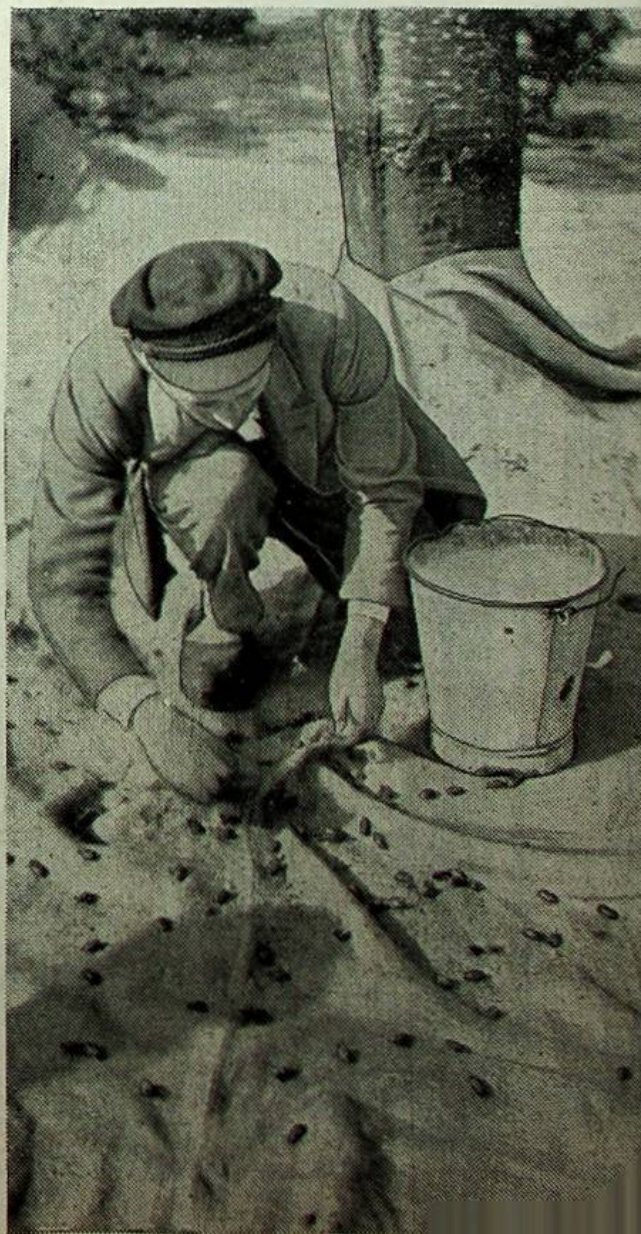


**Против америчких фармера** — Мере које су предузели амерички фармери да би одржали цене својим производима, још су доста оштре. Услед тога често избијају и улични нереди, те америчка полиција има пуне руке посла. Да би избегла проливање крви и веће нереди полиција је у последње време почела да употребљава против штрајкача, фармера гасове који изазивају сузе. Ово средство се показало као врло добро за растеривање масе. Слика доле.



**Снага човекове воље** — Крволочне змије не презају да нападну и већу групу људи. Али човекова несумњиво велика снага је ништавна пред снагом човеције воље. На горњој слици види се један дресер како се игра са тигром.

**Скупљање жирева** — Незапослени радници у Немачкој пронашли су нов начин зараде: скупљању жирева. Радници их сада увелико скупљају, да би их после продали разним фабрикама или одгајивачима свиња.







# Трајна зелена соба

Фелтон — Албер Монтијар

— Не саветујем господину и госпођи да ноће у овој соби. — Саветовао је стари Жак, који је још увек вршио дужности камердинера у замку. — Зар госпођа грофица није милостивом господину испричала историју ове собе? —

— Ох, ко би веровао у те бајке! — насмеја се Арманд Таље. Моја тетка имала је манију да препричава страшне приче о аветима и тајанственим силама! Али, ко би данас још веровао у те ствари! —

Стари Жак је скупио обрве.

— Не треба господин гроф тако да говори. Ова соба стварно доноси смрт онима, који у њој спавају. Ја сам био сам сведок смрти младе грофице Амелије која исто тако није поверовала у проклетство, над овом одајом, него је из каприце

проспавала у њој неколико ноћи. Умрла је сиротица на мојим рукама. Њено лице било је зелено, као зид ове собе! —

— Хајде, оставите те глупости мој добри Жаче! умешала се у разговор Илиана. — Ми нисмо сујеверни. Какво проклетство? Шта смо ми коме зла учинили! Ни Арман ни ја, не верујемо у авети и желимо баш ради пробе да проведемо једну ноћ у зеленој соби! —

— Тако је! Имаш право Илиана! — загрлио је Арманд своју жену. — Волим енергичне и куражне жене, а не бојажљиве и плахе девојчице! У моме загрљају ти се неће ништа десити!

— Нека господин учини милост старом Жаку и нека изабере другу собу да у њој преноћи.. — преклињао је слуга са сузама у очима.

— Доста! Наређујем да ми се спреми постеља у зеленој соби.

Стари слуга, погнуте главе извишао је

из одаје, журећи, да изда налог собарици. Затим је обукао капут и шешир и почео полако да силази низ степенице.

— Куда ћете по ноћи? — упитала га је на излазу девојка.

— Идем да обавестим лекара... — Обрисао је влажне очи старац. — Треба да дође у замак. Не могу да дозволим да остану без помоћи, ако им позли.. —

— Које? —

— Господину грофу и грофици.. —

— Шта се то вас тиче? Кад су тврдоглави.. Хајде, Жак, да одиграмо једну партију домина.. Шта ћете по овом влажном времену напољу.. Мрак је.. —

— Имам фењер.. А нећу њихове животе да узем на своју душу.. Они не верују.. —

— Да вам кажем истину, и ја не верујем у те бајке.. — насмејала се враголасто девојка. — Служим овде већ годину и по и ниједан пут нисам ниједну авет приметила. —

— Ни ја.. Али зелена соба је проклета.. Прадеда грофице Амелије провео је прву брачну ноћ у овој соби и нашао је следећег дана своју жену мртву крај себе. Кад се по други пут оженио, био је опрезнији и избегавао је зелену собу. Један од његових синова зажелео је, да се ухвати у коштац са проклетством зелене собе и проспавао је у њој читаве четири ноћи. Нашли су га мртвог са пеном на уснама. Лекари су констатовали смрт тровањем. Ко га је могао отровати, кад отров, доказан анализом, није могао, бити уопште изражен у Француској.. Његова удовица долазила је понекад у ту собу и проводила у њој по неколико часова, дозивајући свог мужа. И на њој су лекари приметили знаке тровања. На срећу било је времена да се спасе. Затим случај са грофицом Антоанетом у коју је њен муж посумњао да га vara. Он ју је за казну затворио само преко дана у зелену собу.. Грофица се после тога толико тешко разболела, да никад више није могла доћи к себи. Најзад — сама госпођица Амелија... Једино неки Енглец, друг једног нашег господара, опкладио се да ће провести ноћ у зеленој соби без најмање штете по здравље.. И добио је опкладу.. —

— Ништа му није било? —

— Ништа...

— Како ви то тумачите? —

— Наравно, тиме што није припадао грофовској породици те стога проклетство није имало дејства на њега.. —

— А зашто проклетство? —

— Причају, да је у тој соби био извршен ужасан злочин. Умрла је у њему



у најстрашнијим мукама нека Исолда, су-  
пруга ондашњег господара, који је оп-  
тужио да је одржавала љубавне односе  
са малим пажем. Исолда је оптужила ње-  
на сестра, која је хтела да приграби му-  
жа своје сестре. Заклела се да је видела  
како се Исолда љуби са пажем, који је  
био тринаестогодишњи дечко. Изолду су  
пекли ужареним гвожђем! А после се по-  
казало да је паж била преобучена девојка  
и да је Изолда знала за њену тајну и  
стварно се љубила с њоме.

— Ох, господе Боже!.. — стресла се  
собарица.

— Да.. И од тог доба у зеленој соби  
мора да умре сваки од власника замка,  
који у њу преноћи..

— Јој, сад ме је страх, Жак, што сте  
ме преплашили.. Нека Емилија припреми  
постељу, ја идем с вама.. Страх ме је..  
Боље да доктор дође, ако је тако..

Девојка грчевито ухвати Жака за ру-  
ку. Изашли су заједно и упутили се  
према варошици. Лекар, кад му је Жак  
објаснио ствар, почео је да се смеје.  
Био је млад, доселио се тек пре неколико  
дана и ништа још није чуо за зелену  
собу.

— Ох, ништа ме не кошта да преноћим  
у замку, ако је то ваша жеља.. — рекао  
је весело. — Да ли треба да понесем не-  
што са собом?

— О, да! Антидотум према отрову,  
који делује на човечији организам тако,  
да лице прикривају зелене флексе.. —

— Лекар се одједном уозбиљио.

— Индијски отров? Откуд то?.. —

— Не знам.. — уздахнуо је старац..

— Ја ништа не знам.. —

— Лекар се замислио.

— Ништа се није мењало у тој соби

од тренутка смрти последње жртве? —

— Не. Постеља је само друга. —

— Добро. Хајдемо. Успут ћете ми ис-  
причати историју собе.

Млади лекар узео је собом мали кофер-  
чић са справама за инјекције и анализе,  
неколико флашица разних течности. Жак је  
лекара сместио у собу близу зелене а сам  
себи спремио један пољски кревет испод  
самих врата, ужасне одаје. Тако су до-  
чекали јутро.

Било је око осам сати, кад је из  
зелене собе истрчао млади гроф, сав пре-  
стрављен.

— Илијана! Илијана! — јецао је. —  
Ох, Жак, што вас нисам послушао! —

Извели су је онесвесивену из собе. Ле-  
кар је наредио да је понесу на свеж ваз-  
дух. Направио је две инјекције, загледао  
се у венице, отпицао пулс, а затим се  
вратио у зелену собу. И онда је почео  
да разгледа предмете и намештај. Превукао  
је дланом преко старинске комодe и за-  
гледао се у танак слој зеленкасте прашине,  
која му је остала на врховима прстију.  
Опробао је укус језиком, направио је је-  
дну гримасу, коју праве људи, који опро-  
бају нешто горко и приближио се зиду,  
покривеним зеленим тапетима. Опет је  
превукао руком преко тапета и осмехнуо  
се задовољно.

— Зашто се смејете? — згрануто га је  
посматрао Жак.

— Јер сам открио тајну зелене собе.  
Видите ове тапете? Зелена боја којом  
је превучена хартија, справљена је од  
извесних хемијских препарата, који се вре-  
меном, при додиру са ваздухом, једном  
хемијском реакцијом претварају у смрто-  
носан отров. Деликатан прах, који се ди-  
же из зидова, делује смртоносно на ор-

ЗА ВАШУ ТОАЛЕТУ  
**САПУН**



**DAFINA**  
Eminent

SAVONS, CRÈMES,  
POUDRES, SHAMPOO,  
EAUX DE COLOGNE

**DAFINA**  
Eminent

ганизам, у који се увлачи при дисању.  
Вама је било чудно, што је онај Енглез  
проспавао ноћ у овој соби и није му ни-  
шта било. Мени није ни мало чудно.  
Треба да знате, да Енглези имају об-  
ичај да спавају при отвореном прозору,  
и зими. Дакле и тај младић спавао је  
тако и тиме је себи спасао живот. —

— А гроф Арман? Како је он остао  
неповређен? —

— Одмах ћемо видети. Господине гро-  
фе, да ли ви случајно не спавате са гла-  
вом покривеном јорганом? Познајем мно-  
го особа, које имају ту навику. —

— Откуд ви то знате? — зачудно се  
Арманд. — Ја стварно имам обичај да  
спavam са лицем покривеним јорганом и-  
ли чаршавом.. —

— Ето, видите.. — обратио се Жаку  
лекар. — Тиме се и објашњава нормално  
стање грофа, што је јорган заштитио од  
деловања отрова. Међутим, господинова  
супруга је удисала пуним плућима зе-  
лену прашину зида. Одмах дигте позовите  
зидаре, и наредите да очисте зид од  
овог смртоносног зеленила. За тим, собу  
окрећите бело и прву ноћ сви можете да  
спавате у тој соби, а ја вам гарантујем за  
ваше животе.. —

— А Илијана? Да ли ће доћи к себи?

— Погледајте је.. Зар не видите про-  
мену на њеном лицу? Добило је већ нор-  
малну боју. Али то имате да захвалите  
Жаку, што ме је довео на време  
време обавестио.. Јер да сам тек  
стигао — Бога ми, ко зна, да не  
доцкан..



Због губишка бугарске фудбалске репрезентације у Букурешту Со-  
фијски спортисти демонстрирају и лупају прозоре на канцеларију  
ногOMETНЕ федерације.

# Данашњи Цариград

„Алаху екбер, Алаху екбер! разлегало се раније, за подневну молитву са цариградских минарета; на арапском језику.

А данас?;

„Бог је велик, знам сигурно и кажем вам, да осим Богу никоме нема да се помолите.“ „Знам сигурно и кажем вам, да је Божији намесник Мухамед.“

Чује се и сада као и раније, жалостива песма муџезина, само сада на чисто турском језику.

Нестало је фереџе! ту је кармин, пудер и тоалете по задњој париској моди. Фес је замењен шеширом или качкетом, а сви старотурски натписи су претворени у латиницу. Трамвајски сигнали, прекидани лупом аутомобилских мотора и оштрим писком клаксона, звоцкају по вас цели дан опомињући прелазнике, по сразмерно уским улицама. Још се само кроз подневну вреву и збрку чују промукли гласови про-продаваца разне робе и хране, који про-викују своју робу за продају по старом обичају.

Са еманципованом Турске, Цариград у-

лази у фазу нове епохе, грозничаво и страшно, скоро ненормално, што се за целокупну Турску неби могло казати. Стамбол, о којем се досад много што шта мистериозно говорило и писало, истиче сасвим рељефно све наклоности ка европској цивилизацији.

Еманциповане Туркиња на пр.; унаша једну нову светлост, једну сасвим нову линију, која је у Стамболу карактеристичнија него ли у унутрашњости, а која се, може се казати, развила у њему зато, што је он био досад тачка где се ломила европска култура о оријенталски фанатизам, али које сада тако нагло опада, да се можемо надати да ће остати само као прича из 1001 ноћи.

Док се у унутрашњости жене еманципују нормално и сукцесивно, располажући свим средствима слободне жене, дотле је опијена слободом цариграђанка, као мува без главе, несита и нестална. Европске новости делују на њу поразно заводиљиво. До недавно покривена фереџом, она је могла само да сања о својој слободи као идеалу, а европске новости поред

којих је морала остајати неосетљива, голицале су само њену радозналост.

А данас?:

Она се бацила свом снагом својег страшног оријенталског темперамента у вртлог моде, живота и науке, узимајући по-мамно од свега што је ново, европско.

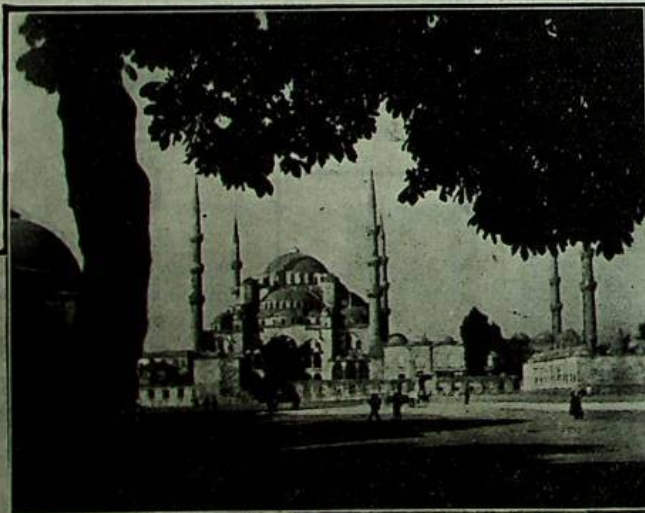
Она се облачи, шминка, спортује, студира, плеше и ради. Једном реџу чини грозничаво и љубоморно све напоре, да се изједначи са расејаном али „еманципованом“ европљанком.

Иначе пређашње цариградско оријенталско шаренило, може да се види само још по разним чаршијама, а особито у чувеној „Кароли Чарши“ (покривеној, затвореној чаршији) која претставља лабиринт поплочених ходника, начичканих дучанчићима све могуће оријенталске, а и европске робе, у којима странац може донекле да задовољи својој знатижељи за оријентом.

Иначе око џамија је обично тихо и монотono. Додуше, кад је какав „бајрам“ мало и оне оживе, да после као изморене поново утону у свој камени мир и свечану укоченост охолости, на свој пређашњи сјај, омаложавајући, снагом свег својег мраморног презира све европске модернизме и кубизме, који бурно руше њихов свети углед. Р. Писаревић.

Десно: Султан

Ахмет III џамија.



Мост за Стамбол



Горе: На џамиској  
чесми: лево: двори-  
ште Сулејманије.

## Новац од коже

Код старих и нових примитивних народа као средство размене (новац) служило је и још служи све што је од нарочите вредности: бисер, свилене траке, шкољке, кожа итд. За кожу знамо да је највише била распрострањена, али ретко ко зна да се још пре 60 година такав новац „ковао“ у Европи!

„Ковао се,“ тј. израђивао од коже нарочитих (т. зв. ластоногих) животиња у Петрограду специјално за трговачки промет на полуострву Аљасци у Северној Америци, која је све до 1867 год. припадала Русији. Доста некултурни урођеници своју су робу продавали најрадије за ракију или овај кожни новац. Овај је изгледао овако: новчанице од 25, 10, 5 и 1 рубља имале су облик правоугаоника и одликовале су се само бојом: сивом, црвеном, плавом и жутом. Ситан новац од 50, 25 и 10 копејака био је без разлике обојен жутом бојом, али код првог су отсечена 2 угла, код другог сва четири, код трећег на угловима су пробушене рупе. Никаквих других знакова на тим „банкнотама“ није било.

—о—

## Светлећи аероплани

Америчка друштва за ваздушни промет силно се интересују за ноћни промет и већ су у ту сврху удесила своје аероплане најновије конструкције. Нови аероплани су пребојени фосфорним солима, тако да светле чим дођу у таму. Треба нагласити да ова метода није нова, него је копирање једне фабрике која израђује светлуцајуће аутомобиле. Аероплани пребојени фосфором видеће се издалека па ће моћи избегавати сударе.

—о—

## Кина на конференцији у Лондону



Између многих привредних претставника са свих страна света стигао је у Лондон вођа кинеских делегата на светску привредну конференцију сир Робер Хо-Тунг ваједно са својом ћерком, која га прати на путу.

Заст. Југефа к. д., Загреб, Гајева 32. Оглас регистр. под С бр. 9481 од 31. V. 33.

## ПРЕГЛЕД КЊИГА

П. С. Петровић: Бегунци, роман за децу — издање књижаре Скерлић, Београд. — Петар С. Петровић је већ познат читалачкој публици са својим психолошко-социјалним приповеткама. С тим приповеткама он је ушао у нашу књижевност као један од најизразитијих савремених писаца, који је изградио и свој став и који је схватио какву улогу мора да има литература у друштву. Разумљиво је онда што је г. Петровић осетио ч чему треба да се састоји сврха дечије литературе. Његов роман Бегунци писан је с таквом течношћу, с тако мајсторским одабирањем мотива и разлагањем да стварно одговара психологији данашње деце. Бегунци су несрећна деца која беже од маћехе у свет и доживљавају пуно невероватних авантура. Описивање тих авантура дато је с таквом занимљивошћу, да и старије читаоце води до краја са живом напетом. А на крају остаје тиха сугестија савремене дидактике, која је у дечијој литератури неопходна. П.

Младен Ст. Ђуричић: Девети вал, приповетке, издање пишчево. — У своје време било је људи који нису веровали у вредност литературе г. Младена Ђуричића, међутим, данас је овај продуктивни писац прича о бродарском животу и животу малих људи на нашим рекама развио сваку заблуду о себи и подигао завесу испред једног живота кога смо ми мало познавали. Некад је и г. Ђуричић, у својим првим причама, гледао на тај живот са извесном романтиком и патриотском сентименталношћу, а данас он гледа живот људи на нашим рекама сасвим другим очима. Та своја непосредна виђења, која је имао као дугогодишњи бродар, г. Ђуричић махом сасвим правилно

реалистички тумачи, али има детаља у неким његовим приповеткама у овој књизи, који су дати лежерно, а заслужују посебну психологију. Да се није прешло преко тих места са фелтонском журбом приче у „Деветом валу“ оставиле би дубок утисак као кад се читају романи Џека Ландна. Али и овако наша књижевност може да буде захвална г. Ђуричићу што је једини савесно почео да обрађује живот бродара и рибара на нашим рекама. Књига је веома укусно опремљена у штампарији Драг. Грегорића, а добија се у свима књижарама уз цену од 20 динара. П.



Сигуран лек за косу

француска помада

„MICHEL“

И ЛОСИОН „MICHEL“

киладу признања од разних лица и лекара о обустави опадања и седења косе, поврати, и подгоји нову косу, оздрави „ЖЕРМ“ од страни перут, сврабеж и све бољке од којих коса опада и седи.

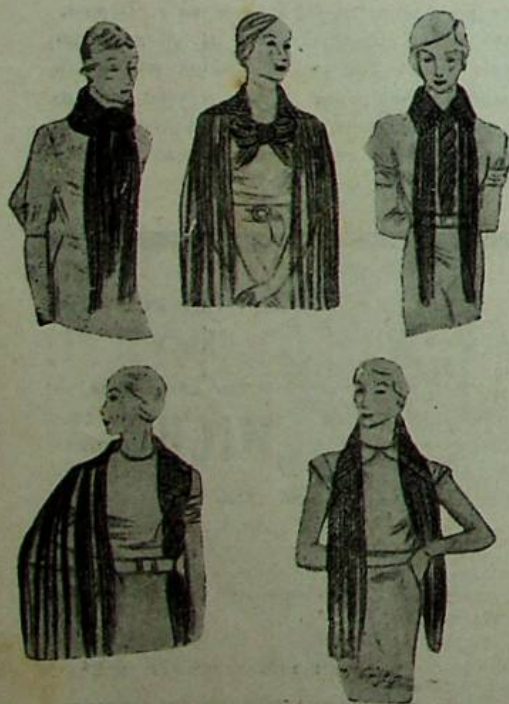
Дозе од динара 40.—, 70.—, 115.—, 150.—, 185.— и 290.—. Скупље дозе су веће и спрваљене јаче.

Шаљемо поуверљив. Депо ва Југославију: ЛАМИКО, Кв. Михаилова ул. 15. Београд. Продаје: Енглеска Дрогерџа, Квез Михаилова 33. Апотеке Делни, Квез Михаилова 1. Дрогерџа Лазиф, Краља Милана бр. 42

Поштарина је о нашем трошку. Лосион „Michel“ један флакон (флаша) 110.— дин. са поштарином.

Ко употреби највећу дозу добије у случају неуспеха, другу бадану.

# Ter mode



Интересантан и практичан шал који се прави од 100 гр. упредене вунице, коју треба носити у 60 једнаких парчића дугачких 135 см. Кроз средину се сви конци прошију у виду панталике широке 10 см, а са оба се краја оставе краци слободни по 50 см. Преко прошивене средине треба у разним бојама извести неколико пруга. Наше горње слике показују на који се све начини могу носити ови шалеви.

Успомена на  
Флорансу  
Нихтингал

× ×  
×

На дан рођења  
англеске болничарке Ф. Нихтингал, славио је Црвени крст у Енглеској, успомену на њена добротина.  
Ф. Нихтингал постала је славна због свога пожртвовања у Кримском рату.



## Земља без удовица

У Тибету се девојке удају од 18 година. Оне, које се не удају одлазе у манастир или се издржавају просјачењем. Одлуку о браку не доносе родитељи, већ најстарији брат. У погледу самог брака Тибет је сасвим модеран; брак се може раскинути у свако доба. Ипак зато жена је врло поштована, њене дужности су врло тешке, кућанство и брига о стоци.

На висоравни Тибета влада полиандрија т. ј. тамо једна жена може имати више мужева. Према томе, удовице не постоје. Мужеви су обично браћа. При венчању склапа се уговор у коме се обично вели „да жена најстаријег брата припада и његовој млађој браћи“. Ако ово није нарочито предвиђено млађој браћи стоји на вољу.

Деца из оваквих бракова припадају обично најстаријем брату. Остане ли брак без деце, то он не важи, а тражи се нова жена под истим условима за своју браћу. Али прва жена остаје ипак у кући, а деца је од друге жене зову бабом. Браћа нису обавезана на суделовање у оваквим браковима. Шта више и жена има права да их одбије. Зато се и брак склапа уговором. Полиандрија је ради тога заведена што има много мање жена него мушкараца. Разуме се, да се прави отац деце из овог брака никад не зна. Свако дете завија се само у јарећу кожу. Код одрасту иду сасвим гола, па и по највећем невремену, тако очвршћавајући и остану на животу. Доцније чувају стоку. Свако друго мушко дете шаље се у манастир, да се научи за „ламу“ (свештеника); а најстарији син је домаћин. Деца се према родитељима лепо понашају,

Зими сви Тибетанци носе одело од јагњеће коже, а лети лаке блузе, док жене сукње које пребацују преко главе да би се сачувале од сунца. Сваки Тибетанац носи бројанице које сачињавају 108 комада костију покупљених из 108 човечијих лобања.. бољи грађани носе у десном уху дугачку наушницу, у левом само једно дугме. Косу носе или разбарушену или сплетену у мале курјук; али најотменији је дугачак, кинески курјук, који Тибетанац носи у једној дрвеној кутији, украшеној зеленим драгим камењем и сребром. Код многих је курјук вештачки. Они, ниједг порекла, обавијају га око главе. Сваки Тибетанац носи кратак мач. По његовој канији цени се положај. Код пастира је канија од дрвета.

М. К.

## Савременој жени није потребно

наглашавати важност интимне тоалете. Она зна да се небрижљивост у том погледу увек освети.

Дневно испирање са мирисавом ФРИНА — соли даје осећај свежине, чистоће и потпуне сигурности.

Свакој жени која пази на здравље ФРИНА — со је скоро важнија од шминке и пудера. Купија 25.— д. Добија се свуда.

**ЛАМИКО ДРОГЕРИЈА**  
Београд, Кн. Михаилова 14.

## Да ли је боља америчка или француска шминка

Питање шминке данас је за жене постало толико актуелно, да је скоро исто толико важно као и питање социјалног положаја жене у друштву. А ево зашто: у последње време европске жене су почеле толико да се шминкају да често не умеју да поставе границу између лепог и ружног и између здравог и нездравог. Разумљиво, тако стање су створила индустријска предузећа којима је ишло у рачун да се козметички производи што више троше. А ево шта о томе каже једна позната, америчка лекарка козметичарка:

— Код Американке се козметика оснива на хигијени, на неговању лица и уклањању фаланки. Међутим, Францускиње и друге европске жене настојавају да шминком покрију недостатке на лицу. Сасвим је логично да ће се таквом козметиком недостаци још више истакнути и повећати. У модерној хигијенској козметици главну улогу игра масажа. Према квалитету коже одговара и систем масаже, а каткад се место ње употребљавају и специјалне маске и облози. Тенденција је овакве козметике да створи природну свежину лица, због тога се шминка употребљава у најблажијој мери и онда кад је она неопходна. На супрот овоме, европске жене држе по цео дан своје лице испод густог слоја шминке, па је логично да пре времена изгубе свежину и добију боре. Ако се нема могућности да се посети прави козметички стручњак и прибаве меродавни савети за негу лица, много је боље не покушавати уопште са шминком јер она нарочито код неуких девојака просто разара кожу. Није никаква вештина нашминкати се, то се доста брзо научи.

В. Х. Ч.

## Окови који не жуље

Индијске жене много полажу на накит. Тамо се жена цени по вредности њеног накита, кога она обично на себи носи. У неким случајевима то је прави оков и терет, кога Индијске жене ипак радо носе. Наша слика претставља ногу



ћерке једног индијског махараџе. Као што се види нога је украшена тешким златним и сребрним гривнама и прстењем на прстима.

## Узроци развода брака

Књижевница Е. Р. Морер написала је недавно студију о узроцима развода бракова у свету. Између осталог она каже да су два главна узрока новац и разочарање.

Ако један брак није основан на добром финансиском темелу, онда ће се сваки добар покушај осујетити доцније, а тиме пропадају и сви идеали редом. У кући у којој нема хлеба љубав је само мрцварење.

Што се тиче разочарења оно би се још могло и спречити. Потребно је људима пре брака указати да живот није рај, остр-

ОМИЉЕНИ  
МИРИСИ И ПУДЕРИ  
"5 FLEURS"  
**FORVIL**

во среће, пуно радости и уживања, већ да је живот нешто компликованије. Према томе, не сме се дозволити младенцима да уђу у брак са уверењем да ће бити увек срећни и радосни, већ на против да их већ сутра могу снаћи недаће и малери. Сем тога треба људе упутити да је брак уточиште у коме има збиља и великих радости, али у коме и муж и жена имају своје дужности и према породици, и према друштву, због чега супружници морају имати и самоодрицања, морају бити често попустљиви а ваља им често да праве и компромисе такве врсте у којима се одричу чак и свога поноса. Ако би људи улазили у брак са оваквим сазнањем о животу до разочарања би се долазило много мање, а самим тим било би знатно мање и развода бракова.

—о—

## КОЗМЕТИКА одговара читатељкама „Недеље“

Н. Н. Битољ. Одговор вама упућен био је јављен у Недељи, но сигурно сте добили и директно писмо.

Крива река, Д. Н. 1) само једном на дан, доста је. 2) у хладну воду ставити сок од једног лимуна. 3) сапун од жучи се употребљава све више у козметици, јер чисти кожу и чини је изванредно меком. 4) да груди очврсну ради се баш обратане него што сте ви до сада чинили!

Ђирић Ж. В. Најлепша хвала још једном али временски немогуће. Другом приликом.

Цвета... Тузла. После свега што сте ми писали о вашим пробама козметичким, стрешим дали ћете имати стрљсена издржати до краја и овај метод. Да не буде као са претходнима? Зато вас још и овде упозорим, да никакве резултате не очекујете пре 6 недеља, а дотле само стрљиво.

Јаносевић, У. Два одговора су била штампана у Недељи, ово је трећи. Увек иста шифра. Уље за пораст трепавица стоји Дин. 15.—

## Путујући фризерски салон



У Америци велики фризерски салони најмили су више аутомобила помоћу којих шаљу своје помоћнике у забачена села да шишају сеоске лепотице.

## БОЈАДИСАЊЕ КОСЕ



Са KOMOL париском бојом за косу постаје светлија и природнија. Ступак је једноставан, и удобан. Успех сигуран. Проспекте разашиле платно: KOMOL, геогностичко заступанство, 3

Илија 20

# Хигијена некад и сад

— Још пре више хиљада година људи су чистоћу сматрали као битни услов здравља и живота —

Ако се вратимо за столећем или још и више у назад за хиљаде година до у пренесториско доба, изненадићемо се каква нам се све знања и познавања пружају из тих времена. За хигијену се с правом може рећи да је она најстарија и најмлађа од свију наука на свету. Најстарији чувари људске мудрости, свештеници, водили су у исто време и здравствена питања. Код старих источних народа, Кинеза, Индуса, Персијанаца, Египћана и т. д. лична здравствена нега стајала је увек на првом месту, само неравно на нижем степену него што је данас нама знана. Колико велики видик отварају на пример Конфуцијеве речи: „Ко поштује закон природе биће срећан, ко га повреди, биће несрећан, то је исто тако као сенка и одјек.“ Код Индуса, Египћана, а из Библије познато нам је да је и код Јевреја ознака за здравље била увек изражена појмом „чистоћа“, при чему прописи за исхрану играју важну улогу.

И као што је у она времена хигијена за религиозне прописе била природна, и за моралну страну она је била од врло великог значаја. Високи ниво ових погледа најочитије се испољава у питању полнога живота. Индиски списи Ману садрже на пр. прве основе модерне еугенике. Човек и жена треба пре ступања у брак да испитају своје здравље, Брамацац треба своју жену да бира само из напредне породице, а не од оне која је оптерећена наследним болестима. Код Јевреја опет, у Талмуду, полни живот био је до у детаље прописан, како за обез-

беђење нараштаја и одржање чистоће расе, исто тако и ради заштите од полних болести.

Исто тако видимо код свих старих народа да њихови свети закони већ далеко прелазе изван личне хигијене у социјалну и расну хигијену. Још код њих се могу видети паралеле на днашња тобоже модерна схватања. Тако и Мојсије, који је још од онда схватио људе у духу данашње радничке науке, као психофизичка бића, даје израза о потреби промене између рада и одмора, па уводи за сва времена важећи недељни дан одмора.

Хигијенско знање и еминентна хигијенска познавања нису само ознака старог Ориента, већ и класичких народа старог века. Само се код главног културног народа онога доба, код Грка, већ мање него на истоку испољава заштита онога што је штетно, и опажа се настојање за позитивну хигијену, за хармонични развитак организма помоћу одређеног васпитања и вежбања. А стари дух Хипократов, тога оштроумног и класичног посматрача, великог лекара и човека, који је уједно и врхунац онога класичног доба, понова је оживио и испунио наша срца. Хигијенски идеал наше генерације понова је постао хармонички савремен човек, па су због тога и телесне вежбе опет свуда заведене јер се само помоћу њих може организам да развије потпуно хармонично.

А истакнути рад Римљана, великих организатора старог века, лежи опет на пољу јавне здравствене неге. Својим огромним водоводима, одводњавањима, си-

стематским исушивањем баруштина и подизањем јавних купатила, чији су се видни остаци још и данас одржали, они су први у људској историји ударили темеље за решавање хигијенских проблема код нагомиланања великих маса света на маломе простору. Они су уједно и први творци хигијене градова и насеља.

Са пропашћу античког доба застала је и сва медицина и хигијена за дужи период времена.

Нагли и одлучујући преокрет јавља се тек поновним буђењем природно научног напретка и проналаском штампарије крајем 15 века. И тада је најпре предњачила лична здравствена нега, а тек у 18 веку почиње права социјална хигијена.

Научне методе и помоћна средства, која дају данашњи изглед хигијени, донео је тек 19 век у заједници са развитаком технике, индустријом, економским и социјалним преуредивањем народа. Модерна хигијена нарочито је много учинила за санирање великих вароши, без које се у опште неби могла одржати ни створити данашње милионске вароши.

И као што је некада стара Грчка, тако данас ми понова стојимо пред задатком да човечанство као активно, живо биће уздигнемо и да га поспемо на највећи степен здравља и способности. Спорт, витешке игре, животне реформе, здравствено старање и еугеника то су путеви којима стремимо ка старом циљу са новим знањима и новом храброшћу.

Нико да не заборави да су: тело, живот и здравље човеку прва и најближа ствар.

Др. Нипе

Слике доле:

Хигијенска купатилна код старих Египћана и Римљана по старим бакрорезима у Лувру.



Слике лево:  
Одржавање чистоће купањем и сунчањем код старих Јевреја и Грка.



# АУСТРИЈА

## ВАС ПОЗИВА!

### Земља, која Вам пружа све!

Многобројне знаменитости, надасве занимљиве возње жељезницом, паробродима, аутомобилима и жичаним жељезницама. Идилчни крајеви, градићи, тврђаве, историјски градови, знаменити музеји, галерије, прекрасне градње, споменици, хиљаде прилика за излете, успон на планине од најједноставнијих излета до најтежих пењачких тура на глечере, обална купалишта, лековити извори, термална купалишта, ваздушна лечилишта, идеални алпински аутодрумови

### И СВУДА НЕВЕРОВАТНО ЈЕФТИНО!!

У хотелима најјефтиније цене — Изванредне повластице за возњу!

Информације: „Путник“, друштво за промет странаца, Београд; све његове подружнице, као и сви већи путнички уреди.

Уз нашу насловну страну

## Наше сељачко платно замениће мушке летње тканине

— Бело одело од платна — последња креација принца од Велса —

Мушкарац и ако има својих таштина нема их толико колико их има жена.

На пр. мушкарац је у стању да носи цело лето штофано одело, теже штофове, закопчане кошуље, плетене машне, само ако то тражи ред људи који се зове озбиљан, ситуиран господин. —

Врло је мален број људи који је схваћао потребу лаког одевања, и то њихово одело не беше израз елеганције већ једино потреба, „да се не кувају“.

Материја платнених одела била је сегланд, кепер, град, бурет, пикет а најлуксузнија бјаше јапанска кувана свила, коју је у последње време лифировала Италија по доста великој цени, чији метар у једној ширини стаје до 350 динара, — значи за једно одело 7 метара (због купљења) што износи равних 2450 дина. само материја. —

Дакле овакво је одело скупо. — Ова одела припадаху људима који су могли да плате. — Још један недостатак тих одела био је квалитет израде и фазон јер израду истих повероваху слабијим снагама, било муштерија мајстору или мајстор раднику. — Грешка је обострана, јер не хвањајући депоту летњих одела губили

су обоје. — Конфекција је израђивала исто тако лоша одела по знатно мањој цени бофирајући у корену леп квалитет и укус потрошача. Ова су се одела носила на плажи у пољу, канцеларији и радионици. —

Сјајан успех креације принца од Велса порушио је још један друштвени ред ослободивши господина бар лети, да не носи штофано одело (као што је познато, ми смо имали улично поподневно, свечано, спорт и вечерње одело — то овога лета нећемо имати).

Поред ове несумњиве заслуге принцу који посећује у белом платненом оделу, свечаност трговачке морнарице у Бруклину имамо још један успех, у нашу корист, кога са задовољством износим а то је квалитет босанских платна, кога израђује наш сељак у Босни, од лана, чији квалитет потпуно замењује Енглеску. Грубост у материји (хаоспону) чија је одлика хлад и влага својствена лану, као најбољој заштити од сунчане жеге.

Цена и квалитет истог платна према данашњим ценама, нарочито са страном пијацином, нема никакве заједнице, што Вам служи за доказ да и ми можемо

код нас много и много постићи, наравно ако свесно схватимо потребу помагања наше привреде, а нарочито данашње индустрије, чији квалитет одговара страном, док је цена са 80% јефтиније од туђег.

У овом оделу илустрованом на првој страни „Недеље“ мораћемо запазити лепу линију модерног одела нарочито на 2 реда које дивно показује раскош лако обученог господина.

Заслугу за овакво одело има онда прецизан рад, као на штофу, чија ће марљивост у раду омогућити госпођи или девојци да лако опегла исто, без нарочитог алата са којим кројач располаже.

Поздрављајући овај корак у бољој будућности боје одела за господина важно је поменути да потрошач стране робе плаћа скупо, нарочито на вересију — ставља велики портфељ меница страном капиталу у руке — извршном суду даје посла — онеспособљава чиновника а нас лишава дојучерашњег доброг муштерије.

Вој. М. Јеретић

ПРОТИС СУМЧАНИК БЕГА  
ORIZOL CREME





# НАШИМ МАЛИМ ПРИЈАТЕЉИМА

## Индиске приче

### Мудрац и краљ

Живео је брбљиви краљ и нико није могао да говори, ако је краљ присутан, пошто је он толико говорио, да нико није долазио на ред. Буда беше на двору и хтеде краља да одучи од брбљивости. У близини двора беше рибњак у којем је живела брбљива Корњача. Она се спријатељила са гускама и зажелела се Хималаја. Гуске су биле одмах спремљене пренети корњачу, али јој рекоше:

— Ми ћемо те носити на штапу, али мораш ћутати! —

— Добро је, биће у реду. —

Корњача загриве у штап, а две гуске, свака са једне стране полетеше са теретом пут Хималаја... Опазивше то деца Бенареса, где је живео краљ и повикаше:

— Две гуске, носе корњачу на штапу!

— Ако ме пријатељи носе, што се то ва тиче, аликовци! — викнула је корњача. Испустила је штап и пала стрмоглавце на земљу. Срећа је хтела да управо падне у краљево двориште и разбије се... Наста трка и вика, те се краљ са својом пратњом — у којој беше и Буда — приближи. Буди се сада пружила згодна прилика, да краља поучи на примеру, како се брбљање свети.

— Зашто је пала ова животиња? — пита краљ.

— Сваком брбљивцу се слично догађа! —

— Мудраче, мислите ли и на мене?

— Велики краљу, да ли се то тиче тебе или другога, свеједно је, али главно је то, да се оваква несрећа догађа сваком брбљивцу!

П-ен



Што се чуди мали Пера  
Кад радија чује глас,  
„Ко то пева? — пита баку  
И забавља ноћу нас.

Ко то прича, лепе приче,  
Ко то пева танано,  
Од куд гусли глас се чује  
Када свира лагано?

О, разуме наша бака,  
Она мора све да зна,  
На питање тешко свако,  
Одговор ће да вам да!

„Ко то пева?“ — каже бака —  
„Хоћеш знати, синко мој,  
Тајанствене то су ствари,  
Чудновати то је пој!“

„На облаку, дете моје,  
Анђелак ти седи, знаш...  
Сваког пута када тата  
Радио отвара наш!“...

„Хор анђела пева мали,  
Радио им хвата глас,  
Са небеса свако вече  
Забављају мали нас!“

Тако прича бака стара,  
Познато је њојзи све,  
Јер пред баком отворене  
Све су тајне небеске.

Не чуди се мали Пера,  
Што с облака лаје пас  
И одозго што се често  
Пијанице чује глас!...

Он се чуди, што се горе,  
Тако често свађају,  
И речима жестокима  
Тако често вређају.

Кроз радио мали Перо,  
Све то слуша, чуди се,  
По причању баке ово  
Ко ће још да разуме?...

Ш.

Буда је живео на селу и бавио се господарством. У исто време је онуда путовао трговац, који је гонио робу на магарцу. Да прехрани магарца, пуштао га је у пиринчано и јечмено поље, прекривајући га лављом кожом.

То су видели сељаци, али се нису усудили да приђу ближе, јер су мислили да је заиста лав...

Али једног дана трговац је преноћио у селу и док је спремао доручак, пусти магарца у лављој кожи у јечмено поље...

Пољаци се нису усудили да штогод подуму, него ствар објавише целом селу, које се подиже на ноге... Сви се наоружаше и дигосе силу граја, дувајући у рогове и ударајући у добоше. Кад се приближише до тобожњег лава, зачуше обични магарећи глас. Буда виде да је то магарац и рече:

— Нити је лав, нити какав страхан тигар или пантер, што овде риче: сасвим обичан магарац прекривен лављом кожом...“

Сељаци на мртво испребијаше једног магарца и однесоше лављу кожу.

Кад трговац приђе полумртвом магарцу рече:

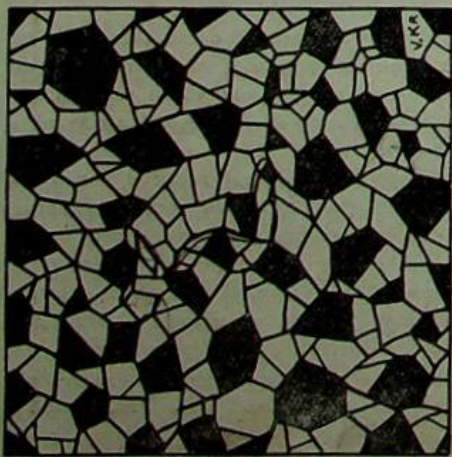
— Зелени јечам је могао још дуго хранити глупана, пошто га покривала лавља кожа, али га, ето, глас упропастио...

Док је трговац то говорио, већ је магарац липсавао; трговац га још једном погледа и настави свој пут...

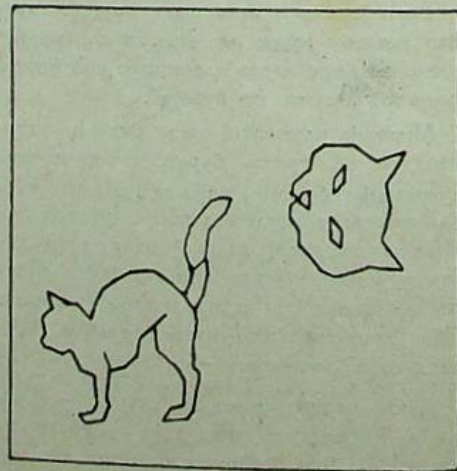
Ето, драга дечице, тако прође сваки онај који се прави да је страшнији и већи него што је у ствари.

По немачком—Бр—

### СКРИВАЛИЦА



У овој мозаичкој мрежи, драга дечице, скривају се две маце. Покушајте да их нађете.



Да би сѐе нашли маце на нашој скривалици, прецртајте ове две на шанком папиру па онда помоћу њега пошражише оне на скривалици.

# КАКО ЉУДИ СХВАЋАЈУ СРЕЋУ

— Резултат наше анкете о срећи и несрећи —

Наши читаоци су вероватно били већ нестрпљиви да дознају резултат наше анкете о срећи и несрећи, међутим, ово одуговлачење има своје оправдање. На првом месту жирију је требало доста времена да прегледа све оне одговоре који нису објављени ради своје опширности, а исто тако да проучи и оне који су објављени у листу. Затим, што је много важније, жири је имао задатак да из тог огромног броја одговора извуче три најбоља, која би најпрецизније манифестовала појам среће и несреће. А то није била лака ствар, јер је готово сваки од одговора, који су улазили у обзир за награду, захтевао савесну дискусију и коментаре чланова жирија. Донети неки генерални закључак о дефиницији среће било је у сваком случају скоро немогуће, јер је скоро сваки одговор на нашу анкету био тесно везан за субјективност и чисто индивидуална посматрања живота.

Повезујући све одговоре у једну целину добијамо у изводу овај резиме:

У животу људи још од најраније младости јавља се тежња за нечим лепшим, каткад непознатим, радоснијим, светлијим, човечијим и животијим. Та тежња се код људи јавља у разним облицима. Код неких у виду жеље за богатством, код других као жеља за разним уживањима, код трећих као тежња за славом; код неких опет у виду мисли о новом социјалном поретку, о слози и једнакости међу људима; код неких као жеља да се постане моћан и да се помогне људству; код неких као сањарење о мирном и задовољном породичном животу итд. У остварењу тих тежњи људи гледају срећу. Наиме срећом називају оно стање у коме би се они осећали потпуно задовољни. Карактеристично је за данашње време да се и поред чисто егзотичних испољавања појмова о срећи код многих људи јавља и неизбежно освртање на живот читавог друштва. Несумњиво, то су људи ширих погледа, социјално израђенији, и за њих питање личне среће не постоји, већ питање благостања читавог друштва. За њих је општа срећа и њихова срећа. Теоретски, наравно, ово усвајају сви људи, али у практичном животу већина сматра срећу у свом личном задовољству, спокојству, благостању, љубави, здрављу итд. Отуда је срећа релативан појам, основан на индивидуалистичком схватању. У суштини, могло би се рећи да је срећа чисто егзистичка тежња људи. То долази отуда што сам систем живота и друштва упућује људе да више мисле о себи и својим интересима, него о општој заједници и њеном напретку. Ако би се људи тако васпитали да схвате у току свог живљења смисао организације заједничких интереса и тежњи, онда би они видели срећу у свом раду на општем добру и уколико би тај рад био ефикаснији у толико би они били срећнији.

Мајница каже: —

«ЗА МЕНЕ ВРЕДИ САМО

## ФЛИТ»



Она каже да му ни један мољац ни други инсект не умакне.

Али да се стварно ослободиш мољаца мораш уништити и њихова јаја и ларве. ФЛИТ-ова пара потпуно уништава све инсекте, који угрожавају твоје здравље, удобност и иметак. Употреба је брза, једноставна и сигурна. Људима нешкодљив. Не оставља мрља. Продаје се само у жутој пломбираној канти са војником и са црним рубом — отворен ФЛИТ се никада не продаје.



# FLIT

Што се тиче појма несреће, и ту су људи тесно везани за егизам. Многи су несрећни зато што нису богати као други, те у овом случају излази да је несрећа обична завист. Други су опет несрећни зато што су болесни, што их не воли жена коју они воле, што немају успеха у животу, што не могу да остваре своје циљеве итд.

Овакав се углавном добија резиме од свих одговора послатих на нашу анкету. Стојећи на становишту да се треба да награди онај одговор који има општији карактер, жири је одлучио да се награда од 1000 динара подели на три одговора јер према мишљењу жирија, ниједан не заслужује целу награду. Награђени одговори су ови:

Срећа је у самоодрицању. Одрећи се своје личности у име нечег узвишенијег и општег значи живети ван просечности, која обично доноси осећање несреће. — Мид. Ниш.

Потпуна срећа је у незнању шта је то срећа. Ја сам срећан кад могу да ограничим своје жеље и потребе. Б. М. Нови Сад.

Доминирање разума над жељама и инстинктом доноси спокојство и сазнање, која су за мене срећа. В. Ј. Београд.

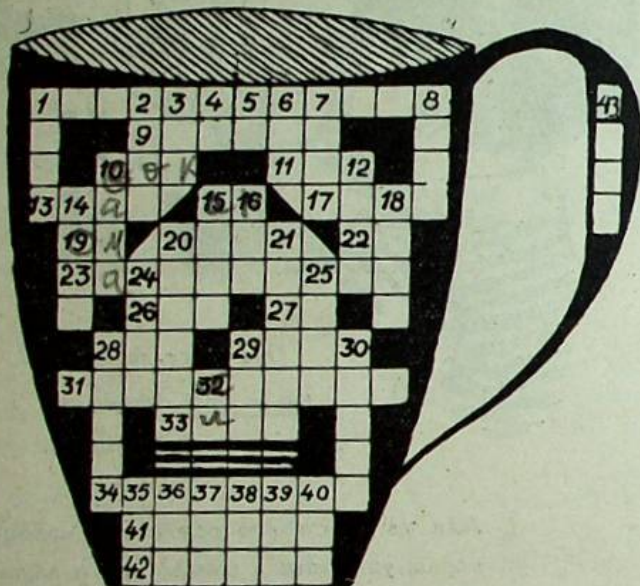
Аутори ових одговора, који су већ објављени у нашем листу, нека изволе послати своје тачне адресе уредништву, које ће им послати додељене награде.

Чланови жирија: Н. Трајковић, П. С. Петровић, К. Фјодоровић, Зора Станојевић.

# НАГРАДНИ РЕБУСИ

Решење ребуса из данашњег броја и имена награђених донећемо у 329 броју од 2 јула 1933 год. Сваки награђени читалац дужан је да једном картом јави уредништву да је његово име изишло у листу

## Укрштене речи



**Водоравно:** 1 опште словенска, 9 врста тканине, 10 течност од воћа, 11 посвета, 13 српско место у Мађарској, 15 мера за површину, 17 варошица у Срему, 19 јединица мере за струју, 20 варошица у Босни, 22 скаћеница за меру струје, 23 наш покрајинац, 26 узвик којим се гони стока, 27 мој (фран.), 28 ограда за овце, 29 корисан инсект, 31 преносење мисли, 33 мушко име, 34 збрка, 41 врачара, 42 рентабилан.

**Усправно:** 1 тица, 2 тунел, 3 зачин

за јело, 4 заменица, 5 латинско слово, 6 прилог за место, 7 женско име у пад, 8 лист хартије, 10 једина, 12 колут, 14 тица, 15 новинарска агенција, 16 број 18 домаћа животиња, 20 утишан, 21 зачин за колаче у пад, 24 село код Пожереваца, 25 наспи, 28 земљорадник, 29 прилог за место, 30 пастув, 32 пити у падежу, 35 турски господин у пад, 36 индустријска биљка, 37 коњ у пад, 38 мера (нем.), 39 брати у пад, 40 један (енгл.), 43 малоуман.

## РЕШЕЊЕ

из 325 броја „Недеље“  
УКРШТЕНЕ РЕЧИ:

**Водоравно:** 6 Роса, 7 Етна, 8 Тулон, 9 фота, 11 Оаза, 13 три, 15 четка, 16 грбав, 17 сто, 19 шпаг, 22 смрт, 24 рента, 25 срма, 26 куна.

**Усправно:** 1 соко, 2 тата, 3 палир, 4 сено, 5 кнез, 10 тетка, 12 албум, 13 тас, 14 Иго, 18 тунел, 20 пире, 21 град, 22 сако, 23 рино.

## НАГРАЂЕНИ:

Персида Милић, Скопље; Любица Стојановић, Нови Сад; Иван Звишки, Љубљана; Радован Гагић, Београд; Борис Мрк-

шић, Ниш; Ђура Таландара, Бајмок; Сима Крстић, Карловац; Ђорђе Кујунџић, Суково; Марица Радоњић, Паланка; Иванка Љубишић, Кораљница; Петар Чушић, Нови Сад; Глиша Митровић, Сарајево; Катица Небојшић, Петровац; Јованка Трифуновић, Скопље.

На вашо пиштања  
сво одговора

Верица Т. Ниш. — За сад вам не можемо дати обавештење. Писмо смо послали нашој сарадници у Холивуд која ће вам одговорити директно.

## ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално сретство за негу коже и лица. После кратке употребе даје свежину и мекоћу путу. Да очувате пут и лице од сунчаних пега када дође топло пролетње сунце, употребите правремено Лила крем и сапун. Да предусретнете штетни уплив ваздуха, ветра на путу и лице употребљавајте испробан и познат Creme de Lilas, сапун и пудер.

Једно права и нефалсификована из апотеке

„Црвеном крижу“

Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ  
Илица број 79. Преко пута Пејачевићева трга

Добива се у парфимерији „Б Е Л А“, Цара Николе 2.

Дим. Дим Пећ. — Сlike народне ношње, обичаја и лепих крајева увек радо примамо.

М. М-н, Сарајево. — Без обзира што имамо дописника у Сарајеву, пошаљите то што мислите да је интересно.



1 комад довоза је за 15 прања увек при руци, пере и лечи, уједно улепшава косу. Може ли се пожелети нешто боље и практичније?



Власник и одговорни уредник Драг. Грегорић — Штампарија Драг. Грегорића, Београд, Страхњића Бана 75. — Уредништво и администрација Страхњића Бана 75. — Тел. 26-516 — Чек рачун код Поштанске штедионице у Београду 53.195 и 53.259. — Одељење за огласе: „Фамма“ Рекламни завод Ж. Клемансо-а 13, Тел. 22-021 — Преплата за нашу земљу износи 120— дин. годишње; 65— полугодишње 32.50 тромесечно. За иностранство 150— дин. годишње; полугодишње 80— Рукописи се не враћају.



— Перо, немој да бегаш. Заборавио си да нацрташ шапку над словом и.



— Јеси ли добио одговор на оглас којим шражиш девојку за женидбу?

— Јесам, али девојка шражи моју слику и прамен косе са главе.



— Е мој сине, Гаша. Шћ носи шешке

# Хумор

Судија: Оптужени сте, да сте похарали касу пореске Управе. Шта имате рећи у олакшицу учињеног дела.

Оптужени: Да сам тим новцем исплатио дужну порезу.

— Јоца ми је синоћ рекао, да сам најлепша девојка коју је у животу видео.

— Мени је то рекао пре годину дана.

— Знаш, али за последњу годину њему се укуе знатно побољшао.

— Мене отпуштате, зато, што много говорим, а собарицу, која по цео дан брбља задржавате даље.

— Да, јер ви говорите другом свету о мени, а собарица мени о другима.

Тражи се собарица и куварица. Првенство имају без факултета.

— Како си задовољна са новом служавком?

— Никако. Просто ми не да повода да је изгрдим.

— Ви сте најлепша девојка у овој роши.

— А ви сте најглупљи чој вароши.

— У праву сте, го сам кад сам могао ре лепши.

Младожеу  
покојном

По  
ће

Спа  
микр  
у сво  
вам о  
нални



С лева на десно Први ред: 1) Мали Миша г. Љ. Нјанића, Београд; 2) Син г. Драгољуба Поповића, Крагујевац; 3) Мирко и Звонко г. Руда Пијецког, Београд; 4) Душан г-ђе Љубице и г. Борислава Симића, Београд. Други ред: 1) Мали Игонић, Тетово; 2) Илија и Душан Коловић, Београд; 3) Србољуб Сл. Добривојевић, Београд; 4) Милан г-ђе Живке и г. Хранислава Мишића, Бујина. Трећи ред: 1) Бранислав г. А. Маргитава, Параћин; 2) Илијка и Гордан г. Димитрија Марковића, Лесковац; 3) Живојин г. Ивана Илића, Нови Сад. Четврти ред: 1) „Делина ћерчица“ Олија Натарш, В. Бечкерек; 2) Љиљана г. Властимира Марића, Лесковац; 3) Мирослава г. Реље Станковића, Лесковац; 4) Терка г. Благоја Ђорђевића, Параћин.



С лева на десно Први ред: 1) Мали Миша г. Љ. Нивића, Београд; 2) Син г. Драгољуба Поповића, Крагујевац; 3) Мирко и Звонко г. Руда Пијецког, Београд; 4) Душан г-ђе Љубице и г. Борислава Симића, Београд. Други ред: 1) Мали Игонић, Тетово; 2) Илија и Душан Коловић, Београд; 3) Србољуб Сл. Добривојевић, Београд; 4) Милан г-ђе Живке и г. Хранислава Мишића, Бујинаца. Трећи ред: 1) Бранислав г. А. Маргитава, Параћин; 2) Илијка и Гордан г. Димитрија Марковића, Лесковац; 3) Живојин г. Ивана Илића, Нови Сад. Четврти ред: 1) „Делина ћерчица“ Олија Натарш, В. Бечкерек; 2) Љиљана г. Властимира Марића, Лесковац; 3) Мирослава г. Реље Станковића, Лесковац; 4) Терка г. Благоја Ђорђевића, Параћин.